C/2024/6792

13.11.2024

Kommissionens meddelelse om fortolkningen af visse retlige bestemmelser i direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet), direktiv 2006/43/EF (revisionsdirektivet), forordning (EU) nr. 537/2014 (revisionsforordningen), direktiv 2004/109/EF (gennemsigtighedsdirektivet), delegerede forordning (EU) 2023/2772 (første sæt europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering »delegeret retsakt om det første sæt ESRS«) og forordning (EU) 2019/2088 (forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering »SFDR«) for så vidt angår bæredygtighedsrapportering

(C/2024/6792)

I nærværende liste over ofte stillede spørgsmål præciseres fortolkningen af visse bestemmelser om bæredygtighedsrapportering, der er indført ved direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering »CSRD« (direktiv (EU) 2022/2464) i regnskabsdirektivet (direktiv 2013/34/EU), revisionsdirektivet (direktiv 2006/43/EF), revisionsforordningen (forordning (EU) nr. 537/2014) og gennemsigtighedsdirektivet (direktiv 2004/109/EF) med henblik på at lette virksomhedernes gennemførelse heraf. Ligeledes præciseres visse bestemmelser i forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering »SFDR« (forordning (EU) 2019/2088).

Nærværende liste over ofte stillede spørgsmål indeholder også udvalgte præciseringer vedrørende fortolkningen af visse bestemmelser i det første sæt europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering »ESRS« (Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2772), hvor en juridisk fortolkning fra Kommissionens side er blevet anset for nødvendig. Virksomheder og andre interessenter kan også med fordel benytte vejledningen om gennemførelsen af ESRS, der er udarbejdet af EFRAG, det rådgivende multiinteressentorgan, der har til opgave at rådgive Kommissionen om ESRS ([1]).

Med denne liste over ofte stillede spørgsmål ønsker Kommissionen at gøre det lettere for interessenterne at overholde de lovgivningsmæssige krav på en omkostningseffektiv måde og sikre de rapporterede bæredygtighedsoplysningers anvendelighed og sammenlignelighed. Ved at skabe større klarhed og sikkerhed for virksomhederne bidrager listen over ofte stillede spørgsmål til Kommissionens mål om at reducere de administrative byrder for virksomheder, der skal indgive bæredygtighedsrapportering ([2]). Kommissionen kan ajourføre disse ofte stillede spørgsmål, hvis det er relevant.

Svarene på de ofte stillede spørgsmål i denne meddelelse præciserer de bestemmelser, der allerede findes i den gældende lovgivning. De indebærer på ingen måde en udvidelse af de rettigheder og forpligtelser, der følger af lovgivningen, eller indførelse af yderligere krav. Nærværende liste over ofte stillede spørgsmål har udelukkende til formål at hjælpe virksomhederne med at opfylde de relevante lovbestemmelser. Det er kun EU-Domstolen, der har kompetence til at fortolke EU-lovgivningen autoritativt. De synspunkter, der gives udtryk for i denne meddelelse, kan ikke foregribe den holdning, som Kommissionen måtte indtage over for EU-Domstolen og de nationale domstole.

Indholdsfortegnelse

Side

Del I — Ordliste over relevante begreber og gældende lovgivning 3

Del II — Oversigt over krav vedrørende bæredygtighedsrapportering i medfør af CSRD 4

BÆREDYGTIGHEDSKRAV FOR RAPPORTERINGSPLIGTIGE VIRKSOMHEDER 5

KRAV TIL REVISORER OG UAFHÆNGIGE UDBYDERE AF ERKLÆRINGSYDELSER (IASP'ER) 13

([1]) www.efrag.org EFRAG har offentliggjort en gennemførelsesvejledning om væsentlighedsvurdering, om indberetning vedrørende værdikæder og om listen over datapunkter i ESRS. EFRAG er i øjeblikket ved at udarbejde retningslinjer for gennemførelse af klimaomstillingsplaner. Desuden har EFRAG oprettet en internetplatform med spørgsmål og svar, hvor virksomheder og andre interessenter kan indsende tekniske spørgsmål om ESRS.

([2]) For at rationalisere rapporteringsforpligtelserne har Kommissionen gjort fuld brug af sin beføjelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 13, til at vedtage Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU (EUT L, 2023/2775 af 21.12.2023) med det formål at tilpasse de størrelseskriterier, der finder anvendelse på definitionen af mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, til indvirkningerne af inflation. Dermed reduceres antallet af virksomheder, der er underlagt krav vedrørende bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivet — og dermed i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 (klassificeringsforordningen).

Afsnit III — Ofte stillede spørgsmål om bæredygtighedsoplysninger, der skal rapporteres i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a (individuel og konsolideret bæredygtighedsredegørelse) 15

ANVENDELSESOMRÅDE OG ANVENDELSESDATO 15

UNDTAGELSESBESTEMMELSER 19

ESRS 23

VÆRDIKÆDE 24

OPLYSNINGER I HENHOLD TIL KLASSIFICERINGSFORORDNINGENS ARTIKEL 8 27

SPROGKRAV 27

DIGITALISERING (FORMAT OG DIGITAL OPMÆRKNING) 28

OFFENTLIGGØRELSE 28

TILSYN 29

Afsnit IV — Ofte stillede spørgsmål om bæredygtighedsoplysninger indberettet i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a 29

ANVENDELSESOMRÅDE OG -DATO 29

ESRS 30

OPLYSNINGER I HENHOLD TIL KLASSIFICERINGSFORORDNINGENS ARTIKEL 8 30

UNDTAGELSESBESTEMMELSER 31

SPROG OG FORMAT 31

OFFENTLIGGØRELSE 31

TILSYN 32

Afsnit V — Ofte stillede spørgsmål om udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen 32

GODKENDELSE AF REVISORER OG REVISIONSFIRMAER 32

AKKREDITERING OG GODKENDELSE AF UAFHÆNGIGE UDBYDERE AF ERKLÆRINGSYDELSER (IASP'ER) 34

AKKREDITERET UAFHÆNGIG TREDJEPART 35

UAFHÆNGIGE UDBYDERE AF ERKLÆRINGSYDELSER (IASP'ER) 35

UDBYDERE AF ERKLÆRINGSYDELSER FRA TREDJELANDE 36

FORTROLIGHED 36

ERKLÆRINGSYDELSER 36

GEBYRER 36

ERKLÆRINGSYDELSER VEDRØRENDE DEN bæredygtighedsredegørelse, DER UDARBEJDES I HENHOLD TIL REGNSKABSDIREKTIVETS ARTIKEL 19a OG 29a 37

TJENESTER UD OVER ERKLÆRINGSYDELSER 39

UDTALELSE OM BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTEN I HENHOLD TIL REGNSKABSDIREKTIVETS ARTIKEL 40a 39

Afsnit VI — Spørgsmål og svar om vigtige immaterielle ressourcer 40

Afsnit VII — Yderligere ofte stillede spørgsmål om krav til tredjelandsvirksomheder 41

Afsnit VIII — Ofte stillede spørgsmål om SFDR 42

DEL I

ORDLISTE OVER RELEVANTE BEGREBER OG GÆLDENDE LOVGIVNING

Begreb	Definition/retsgrundlag
Regnskabsdirektivet	Direktiv 2013/34/EU ([1])
Revisionsdirektivet	Direktiv 2006/43/EF ([2])
Revisionsforordningen	Forordning (EU) nr. 537/2014 ([3]).
Selskabsretsdirektivet	Direktiv (EU) 2017/1132 ([4]).
CSRD	Direktiv (EU) 2022/2464 (direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering) ([5]).
ESAP-pakken	— Forordning (EU) 2023/2859 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP), der giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger af relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (ESAP-forordningen) ([6]) — Forordning (EU) 2023/2869 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (ESAP Omnibus-forordningen) ([7]) — Direktiv (EU) 2023/2864 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (ESAP-omnibusdirektivet) ([8]).
Den delegerede ESEF-forordning	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 om det europæiske fælles elektroniske format (ESEF) ([9]).
LSME ESRS	Europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (ESRS), der skal anvendes af noterede små og mellemstore virksomheder (SMV'er), undtagen mikrovirksomheder, som et alternativ til ESRS ved udarbejdelsen af deres bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a. Disse ESRS skal vedtages af Kommissionen på grundlag af regnskabsdirektivets artikel 29c.
ESRS vedrørende visse tredjelandsvirksomheder	Europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (ESRS), der skal anvendes af tredjelandsvirksomheder ved udarbejdelse af deres bæredygtighedsrapport i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a. Disse ESRS skal vedtages af Kommissionen på grundlag af regnskabsdirektivets artikel 40b.
ESRS	Europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (ESRS), der skal anvendes af virksomheder inden for anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a ved udarbejdelsen af deres bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a. Disse ESRS omfatter både det første sæt sektoruafhængige ESRS (som er vedtaget ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2772 ([10])) og de sektorspecifikke ESRS (der skal vedtages af Kommissionen senest den 30. juni 2026).
SMV'er	Små og mellemstore virksomheder som defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 1, 2 og 3.
SFDR	Forordning (EU) 2019/2088 (forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering) ([11]).
Bæredygtighedsrapport vedrørende visse tredjelandsvirksomheder	Bæredygtighedsoplysninger, der skal indberettes i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a.
Bæredygtighedsredegørelse	Bæredygtighedsoplysninger, der skal rapporteres i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a (individuel bæredygtighedsredegørelse) og 29a (konsolideret bæredygtighedsredegørelse).
Klassificeringsforordningen	Forordning (EU) 2020/852 ([12]).
Gennemsigtighedsdirektivet	Direktiv 2004/109/EF ([13])

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

(3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 77).

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15).

(6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2859 af 13. december 2023 om oprettelse af et fælles europæisk adgangspunkt, som giver centraliseret adgang til offentligt tilgængelige oplysninger med relevans for finansielle tjenesteydelser, kapitalmarkeder og bæredygtighed (EUT L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2869 af 13. december 2023 om ændring af visse forordninger for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (EUT L, 2023/2869, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2869/oj).

(8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (EUT L, 2023/2864, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2864/oj).

(9) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1).

(10) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2772 af 31. juli 2023 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår standarder for bæredygtighedsrapportering (EUT L, 2023/2772, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj).

(11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

(12) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

(13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

DEL II

OVERSIGT OVER KRAV VEDRØRENDE BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTERING I MEDFØR AF CSRD

Med CSRD (direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering — direktiv (EU) 2022/2464) er der indført nye krav vedrørende visse virksomheders bæredygtighedsrapportering gennem ændringer af regnskabsdirektivet (direktiv 2013/34/EU), revisionsdirektivet (direktiv 2006/43/EF), revisionsforordningen (forordning (EU) nr. 537/2014) og gennemsigtighedsdirektivet (direktiv 2004/109/EF).

Samlet set (3) bevirker disse krav vedrørende bæredygtighedsrapportering, at visse virksomheder er forpligtede til at offentliggøre bæredygtighedsoplysninger, som skal udarbejdes i overensstemmelse med specifikke standarder for bæredygtighedsrapportering og, hvor det er relevant, være i et fastlagt digitalt format. Bæredygtighedsoplysningerne er underlagt krav om erklæring og skal offentliggøres sammen med den dertil knyttede erklæring.

Generelt finder kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering anvendelse på virksomheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning (4), herunder:

— store virksomheder

(3) Dette er en oversigt over de vigtigste krav vedrørende bæredygtighedsrapportering. Relevante rapporteringskrav for virksomheder, der henhører under en medlemsstats lovgivning: regnskabsdirektivets artikel 19a, 29a og 40a. En mere udførlige beskrivelse af de enkelte krav findes i afsnittene nedenfor.

(4) Dette er en oversigt over virksomheder, der er omfattet af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering. En mere udførlig beskrivelse af virksomheder, der er omfattet af de enkelte krav findes i nedenstående afsnit.

— SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU og

— modervirksomheder i store koncerner.

De finder også anvendelse på virksomheder, der henhører under et tredjelands lovgivning, som har værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU (undtagen mikrovirksomheder), eller som driver virksomhed på Unionens område, der overstiger visse tærskler ([5]).

Reglerne for bestemmelse af en virksomheds størrelse og konsolideringsomfanget med henblik på bæredygtighedsrapportering er baseret på de eksisterende regler for regnskabsaflæggelse, som er fastsat i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af det allerede eksisterende regnskabsdirektiv. Regnskabsdirektivets tærskler til fastsættelse af de enkelte virksomhedskategorier er angivet i boksen i nedenstående »*Flowdiagram til identifikation af de gældende krav vedrørende bæredygtighedsrapportering og anvendelsesdatoen*«.

Anvendelsesdatoen for disse krav vedrørende bæredygtighedsrapportering varierer afhængigt af det specifikke rapporteringskrav og virksomhedskategorien. Den specifikke anvendelsesdato for de enkelte krav er angivet i nedenstående afsnit »*Krav til bæredygtighedsrapportering for rapporterende virksomheder*«.

Da disse krav indføres ved et direktiv, er de specifikke regler, der gælder for virksomhederne, fastsat i den nationale lovgivning til gennemførelse af regnskabsdirektivet som ændret ved CSRD ([6]) samt ved Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 ([7]), hvorved størrelseskriterier, der finder anvendelse på definitionen af mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, er tilpasset af hensyn til indvirkningerne af inflationen, og antallet af virksomheder, der er underlagt krav til bæredygtighedsrapportering og i et vist omfang regnskabsaflæggelseskrav, er følgelig reduceret.

CSRD regulerer ikke frivillig offentliggørelse af bæredygtighedsoplysninger for virksomheder, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (f.eks. SMV'er uden værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU), som ikke er underlagt obligatoriske krav på EU-plan.

BÆREDYGTIGHEDSKRAV FOR RAPPORTERINGSPLIGTIGE VIRKSOMHEDER

1. Udarbejdelse af, udtalelse om og offentliggørelse af de bæredygtighedsoplysninger, der skal rapporteres i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a (bæredygtighedsredegørelse)

1.1. *Bæredygtighedsoplysninger, der skal rapporteres på individuelt niveau i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a (bæredygtighedsredegørelse)*

På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 19a skal virksomheder, der er underlagt en medlemsstats lovgivning, og som er:

— store virksomheder ([8]) eller

([5]) Relevante rapporteringskrav for virksomheder, der henhører under et tredjelands lovgivning: Gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 5, (som krydshenviser til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a) og regnskabsdirektivets artikel 40a.

([6]) Reglerne om præsentationen og indholdet af den bæredygtighedsredegørelse, som virksomhederne udarbejder, er fastsat i de delegerede retsakter, der præciserer de relevante europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (ESRS). Disse standarder vedtages ved forordninger og finder derfor direkte anvendelse på virksomhederne, uden at medlemsstaterne behøver at gennemføre dem i den nationale lovgivning.

([7]) Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner (EUT L, 2023/2775, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir_del/2023/2775/oj).

([8]) Som defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 4, som ændret ved Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775.

— SMV'er ([9]), undtagen mikrovirksomheder ([10]), med omsættelige værdipapirer ([11]) optaget til handel på et reguleret marked i EU

skal rapportere bæredygtighedsoplysninger på individuelt plan (individuel bæredygtighedsredegørelse) om virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål og om, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation.

Den individuelle bæredygtighedsredegørelse skal opfylde følgende krav:

i) den skal indgå i et særligt afsnit i virksomhedens ledelsesberetning

ii) den skal udarbejdes i overensstemmelse med de europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (ESRS), der er vedtaget ved Kommissionens delegerede retsakter ([12]). SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, kan alternativt udarbejde deres individuelle bæredygtighedsredegørelse i overensstemmelse med et særligt sæt forholdsmæssige ESRS ([13]) vedtaget i henhold til delegerede retsakter fra Kommissionen (LSME ESRS) ([14])

iii) den skal opmærkes i overensstemmelse med en digital taksonomi ([15]) vedtaget ved en ændring af Kommissionens delegerede forordning om det europæiske fælles elektroniske format (ESEF) ([16]), og ledelsesberetningen, der indeholder bæredygtighedsredegørelsen, skal udarbejdes i XHTML-format ([17])

iv) der skal foreligge en udtalelse ([18]) udarbejdet af en revisor eller uafhængige udbydere af erklæringsydelser (»IASP'er«), hvis en medlemsstat tillader det, på grundlag af standarder for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed ([19])

v) ledelsesberetningen, der indeholder bæredygtighedsredegørelsen, offentliggøres i overensstemmelse med de gældende regler for offentliggørelse af ledelsesberetningen ([20]) sammen med udtalelsen om bæredygtighedsredegørelsen ([21]).

([9]) Som defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 1, 2 og 3, som ændret ved Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775.
([10]) Som defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 1, som ændret ved Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775.
([11]) Som defineret i artikel 4, stk. 1, punkt 44), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU. Omsættelige værdipapirer omfatter bl.a. aktier i virksomheder og andre former for gældsbeviser.
([12]) Regnskabsdirektivets artikel 29b. Disse ESRS omfatter både det første sæt sektoruafhængige ESRS (som er vedtaget ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2772) og de sektorspecifikke ESRS (der skal vedtages af Kommissionen senest den 30. juni 2026).
([13]) Regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 6.
([14]) Regnskabsdirektivets artikel 29c.
([15]) En »digital taksonomi« er et sæt regler (som vil blive vedtaget ved en ændring af Kommissionens delegerede forordning 2019/815), der fastsætter, hvordan oplysningerne i bæredygtighedsredegørelsen, som indgår i ledelsesrapporten, der udarbejdes i XHTML-format, skal opmærkes, for at bæredygtighedsredegørelsen gøres maskinlæsbar.
([16]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1).
([17]) Regnskabsdirektivets artikel 29d.
([18]) Regnskabsdirektivets artikel 34.
([19]) På grundlag af artikel 26a i CSRD skal udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen udføres i overensstemmelse med de standarder for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed, som Kommissionen skal vedtage senest den 1. oktober 2026 (og som i øjeblikket er under udarbejdelse). Medlemsstaterne kan dog anvende nationale standarder for, procedurer eller krav vedrørende erklæringsopgaver, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en standard for erklæringsopgaver, der dækker samme emne.
([20]) Regnskabsdirektivets krav vedrørende bæredygtighedsrapportering som ændret ved direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering ændrer ikke den allerede eksisterende frist for offentliggørelse af ledelsesberetningen, jf. regnskabsdirektivets artikel 30, dvs. senest 12 måneder efter balancetidspunktet.
([21]) Regnskabsdirektivets artikel 30.

Disse krav skal opfyldes på grundlag af følgende trinvise fremgangsmåde ([22]):

— *for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere* (med første offentliggørelse i 2025): store virksomheder af interesse for offentligheden ([23]) der på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret

— *for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere* (med første offentliggørelse i 2026): andre store virksomheder (dvs. store virksomheder, som ikke er *»virksomheder af interesse for offentligheden, der på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret«*)

— *for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere* (med første offentliggørelse i 2027):

  — SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU

  — små og ikkekomplekse institutter ([24]) forudsat at de enten er store virksomheder eller SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU

  — captive-forsikringsselskaber ([25]) og captive-genforsikringsselskaber ([26]) forudsat at de enten er store virksomheder eller SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU.

SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, kan fravælge disse krav indtil regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2028, forudsat at de i deres ledelsesberetning kort angiver, hvorfor bæredygtighedsrapporteringen ikke blev fremlagt ([27]).

Virksomheden er fritaget for forpligtelsen til at offentliggøre en individuel bæredygtighedsredegørelse, hvis oplysningerne indgår i en modervirksomheds konsoliderede bæredygtighedsredegørelse, forudsat at visse betingelser er opfyldt for så vidt angår indholdet af den undtagne virksomheds ledelsesberetning og modervirksomhedens offentliggørelse af bæredygtighedsoplysningerne ([28]). Store virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU — herunder små og ikkekomplekse institutter, captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber samt tredjelandsselskaber — kan ikke benytte sig af denne undtagelse ([29]).

1.2. *Bæredygtighedsoplysninger, der skal rapporteres på konsolideret niveau i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29a (konsolideret bæredygtighedsredegørelse)*

Baseret på regnskabsdirektivets artikel 29a, skal en virksomhed, der henhører under en medlemsstats lovgivning, og som er en modervirksomhed i en stor koncern ([30]), rapportere bæredygtighedsoplysninger på konsolideret niveau (konsolideret bæredygtighedsredegørelse) om virksomhedens indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og om, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og stilling.

Den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse skal opfylde de samme krav som dem, der er fastsat for den individuelle bæredygtighedsredegørelse (punkt 1.1 ovenfor, nr. i)-v)) ([31]).

([22]) Artikel 5, stk. 2, første afsnit, i CSRD.
([23]) Jf. definitionen i regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 1).
([24]) Jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, punkt 145), i forordning (EU) No 575/2013.
([25]) Jf. definitionen i artikel 13, nr. 2), i direktiv 2009/138/EF.
([26]) Jf. definitionen i artikel 13, nr. 5), i direktiv 2009/138/EF.
([27]) Regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 7.
([28]) Disse betingelser er fastsat i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9,. Se også OSS 19.
([29]) Regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 10.
([30]) Som defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 7.
([31]) Den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse kan dog kun udarbejdes ved hjælp af ESRS. Modervirksomheder i store koncerner, der er SMV'er med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på regulerede markeder i EU, må ikke anvende LSME ESRS.

Disse krav skal opfyldes på grundlag af følgende trinvise fremgangsmåde ([32]):

— *for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere* (med første offentliggørelse i 2025): virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern, der på balancetidspunktet på konsolideret grundlag overskrider et gennemsnitligt antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret,

— *for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere* (med første offentliggørelse i 2026): andre modervirksomheder i en stor koncern (dvs. modervirksomheder i en stor koncern, som ikke er »*virksomheder af interesse for offentligheden, og/eller hvis koncern på balancetidspunktet ikke på konsolideret niveau overskrider et gennemsnitligt antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret*«).

En modervirksomhed, der offentliggør en konsolideret bæredygtighedsredegørelse, er fritaget for forpligtelsen til at offentliggøre sin individuelle bæredygtighedsredegørelse ([33]). En modervirksomhed, der også er dattervirksomhed, er fritaget for at offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse, hvis oplysningerne indgår i en anden modervirksomheds konsoliderede bæredygtighedsredegørelse eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering, forudsat at visse betingelser er opfyldt for så vidt angår indholdet af den undtagne virksomheds ledelsesberetning og modervirksomhedens offentliggørelse af bæredygtighedsoplysningerne ([34]). Store virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU — herunder små og ikkekomplekse institutter, captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber samt tredjelandsselskaber — kan ikke benytte sig af denne undtagelse ([35]).

1.3. *Bæredygtighedsoplysninger, der skal indberettes på individuelt niveau (bæredygtighedsredegørelse) eller — for modervirksomheder i store koncerner — på konsolideret niveau (konsolideret bæredygtighedsredegørelse) i henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 5, af udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU*

På grundlag af gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 5, som krydshenviser til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, skal udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU ([36]) (uanset om de er underlagt en medlemsstats eller et tredjelands lovgivning), bortset fra mikrovirksomheder, i deres årsrapporter medtage en ledelsesberetning, der indeholder bæredygtighedsoplysninger på individuelt niveau (bæredygtighedsredegørelse) eller — for modervirksomheder i store koncerner — på konsolideret niveau (konsolideret bæredygtighedsredegørelse) i overensstemmelse med kravene i henhold til ovenstående punkt 1.1, nr. i)-v). Reglerne for offentliggørelse er de samme, som er fastsat for årsrapporten i henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 4 ([37]).

Udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, og som er store virksomheder eller SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) eller modervirksomheder i store koncerner som defineret i regnskabsdirektivet, skal også offentliggøre ledelsesberetningen i overensstemmelse med kravene i regnskabsdirektivet og specificeret i punkt 1.1 og 1.2 ovenfor. Undtagelsesreglerne i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 8 og 9, finder også anvendelse.

Disse krav skal opfyldes på grundlag af følgende trinvise fremgangsmåde ([38]):

— *for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere (med første offentliggørelse i 2025):* udstedere, som er store virksomheder, der på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret, samt udstedere, som er modervirksomheder i en stor koncern, der på balancetidspunktet på et konsolideret grundlag overskrider et gennemsnitligt antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret

([32]) Regnskabsdirektivets artikel 5, stk. 2, første afsnit.
([33]) Regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 7.
([34]) Disse betingelser er fastsat i regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 8,. Se også OSS 19.
([35]) Regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 9.
([36]) Jf. definitionen i gennemsigtighedsdirektivets artikel 2, litra a) og d).
([37]) Kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering i gennemsigtighedsdirektivet som ændret ved CSRD ændrer ikke den allerede eksisterende frist for offentliggørelse af årsrapporten (som omfatter ledelsesberetningen), jf. gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 1, dvs. senest fire måneder efter balancetidspunktet.
([38]) Regnskabsdirektivets artikel 5, stk. 2, tredje afsnit.

— *for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere (med første offentliggørelse i 2026)*: andre udstedere, der er store virksomheder, samt andre udstedere, der er modervirksomheder i en stor koncern

— *for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere (med første offentliggørelse i 2027)*:

  — udstedere, der er SMV'er (undtagen mikrovirksomheder)

  — udstedere defineret som små og ikkekomplekse institutter, forudsat at de er store virksomheder eller SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU og

  — udstedere defineret som captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, forudsat at de enten er store virksomheder eller SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU.

2. **Udarbejdelse af, udtalelse om og offentliggørelse af bæredygtighedsoplysninger, der skal rapporteres i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a (bæredygtighedsrapport for visse tredjelandsvirksomheder)**

Hvis en tredjelandsvirksomhed, der genererer en nettoomsætning på over 150 mio. EUR i Unionen (for hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår), har en dattervirksomhed i Unionen, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 19a/29a, eller, hvis en sådant dattervirksomhed ikke findes, har en filial i Unionen, der genererede en nettoomsætning på over 40 mio. EUR (i det foregående regnskabsår), skal dattervirksomheden eller filialen på grundlag af regnskabsdirektivets artikel 40a offentliggøre og gøre bæredygtighedsoplysninger tilgængelige på koncernniveau for tredjelandsmodervirksomheden.

Denne bæredygtighedsrapport, der skal fremlægges i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, har et begrænset indhold sammenlignet med den »bæredygtighedsredegørelse«, der skal fremlægges i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a. Visse oplysninger, der kræves i bæredygtighedsredegørelsen, kræves ikke i bæredygtighedsrapporten, navnlig oplysninger om modstandsdygtighed, muligheder og risici, da hensigten først og fremmest er, at bæredygtighedsrapporten skal fokusere på bæredygtighedsindvirkninger ([39]).

Bæredygtighedsrapporten skal opfylde følgende krav:

— den skal udarbejdes i overensstemmelse med ESRS for visse tredjelandsvirksomheder vedtaget ved Kommissionens delegerede retsakter ([40])

— der skal udarbejdes en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen ([41])

— den skal offentliggøres af de relevante dattervirksomheder eller filialer, der er etableret eller beliggende i Unionen, sammen med udtalelsen om bæredygtighedsrapporten ([42]).

Hvis tredjelandsmodervirksomheden udarbejder bæredygtighedsrapporten i overensstemmelse med ESRS (i stedet for ESRS for visse tredjelandsvirksomheder), behøver dattervirksomheden eller filialen ikke at udarbejde bæredygtighedsrapporten i overensstemmelse med ESRS for visse tredjelandsvirksomheder. I dette tilfælde finder undtagelserne i artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8, anvendelse.

Disse krav skal opfyldes for hvert regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller derefter ([43]).

([39]) Regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1: »[...] *bæredygtighedsrapport, der omfatter de oplysninger, der er anført i artikel 29a, stk. 2, litra a), nr. iii)-v), litra b)-f), og, hvor det er relevant, litra h)*«.

([40]) Regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, første afsnit, og artikel 40b. Fristen for Kommissionens vedtagelse af ESRS for visse tredjelandsvirksomheder blev udsat til den 30. juni 2026 ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1306 af 29. april 2024 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår fristerne for vedtagelse af standarder for bæredygtighedsrapportering for visse sektorer og for visse tredjelandsvirksomheder (EUT L, 2024/1306, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1306/oj).

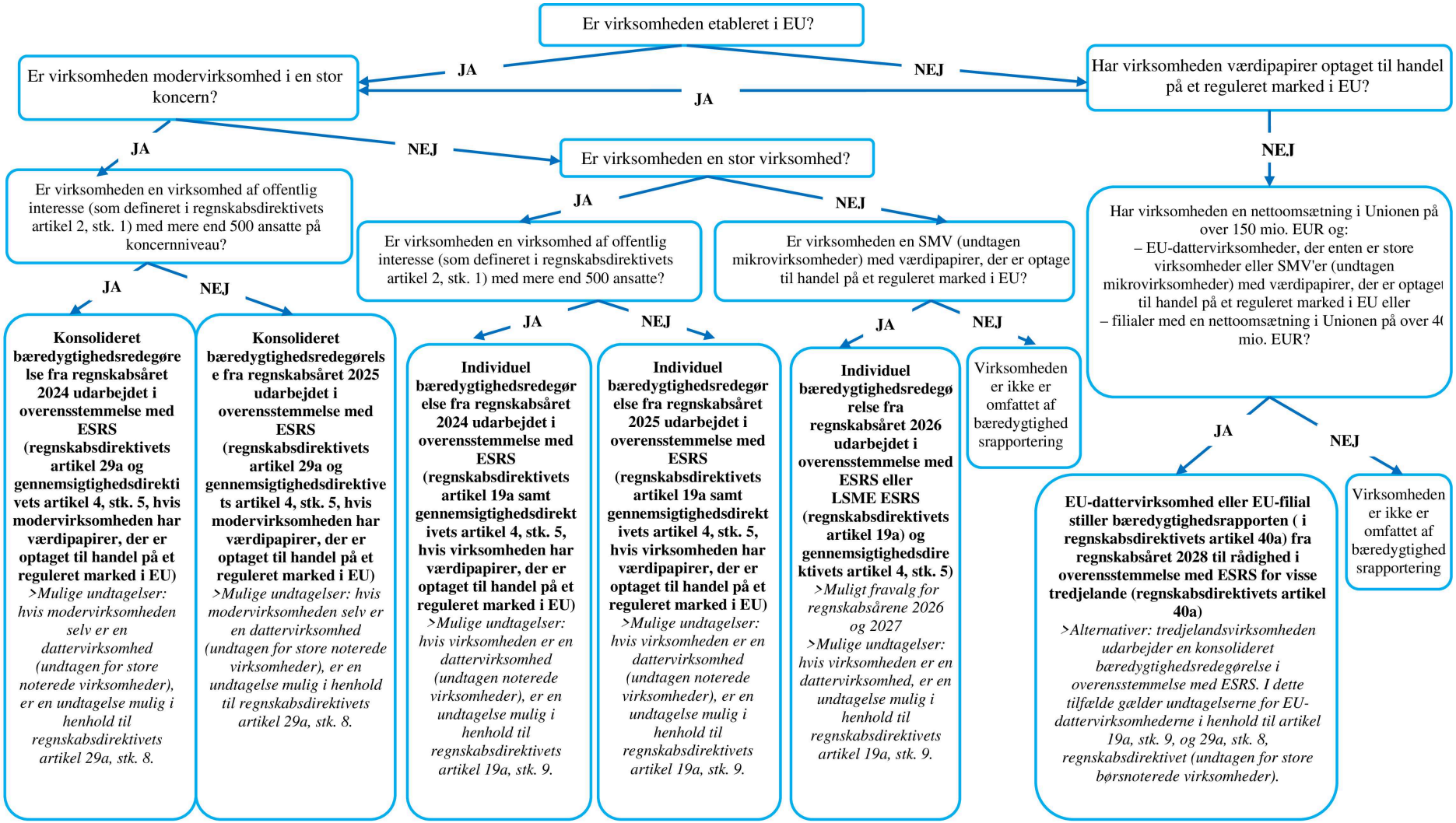
([41]) Regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3.

([42]) Regnskabsdirektivets artikel 40d.

([43]) Artikel 5, stk. 2, andet afsnit, i CSRD: »*Medlemsstaterne anvender de love og bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1, nr. 14), på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller derefter.*«

Flowdiagram til identifikation af de gældende krav vedrørende bæredygtighedsrapportering for hver virksomhedstype og den specifikke anvendelsesdato

Flowdiagrammet nedenfor illustrerer processen med at afgøre, om en virksomhed er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, og fra hvilket regnskabsår.

- **Mikrovirksomheder (regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 1)** = virksomheder, som på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier: a) balancesum: 450 000 EUR b) nettoomsætning: 900 000 EUR c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 10.
- **SMV'er (regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 1, 2 og 3)** = virksomheder, som på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier: a) balancesum: 25 000 000 EUR b) nettoomsætning: 50 000 000 EUR c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.
- **Store virksomheder (regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 4)** = virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider mindst to af følgende tre kriterier: a) balancesum: 25 000 000 EUR b) nettoomsætning: 50 000 000 EUR c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.
- **Store koncerner (i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 7)** = koncerner, der består af moder- og dattervirksomheder, der skal indgå i konsolideringen, og som på et konsolideret grundlag overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier på modervirksomhedens balancetidspunkt: a) balancesum: 25 000 000 EUR b) nettoomsætning: 50 000 000 EUR c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250.

Tidsplan for anvendelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering

Tabellen nedenfor viser de forskellige anvendelsesdatoer for de forskellige typer virksomheder, der er omfattet af bæredygtighedsrapportering.

	Regnskabsår 2024 (indberetning i 2025)	**Regnskabsår 2025 (indberetning i 2026)**	**Regnskabsår 2026 (indberetning i 2027)**	**Regnskabsår 2027 (indberetning i 2028)**	**Regnskabsår 2028 (indberetning i 2029)**
Store virksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden (herunder tredjelandsudstedere) > 500 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**
Virksomheder af interesse for offentligheden (herunder tredjelandsudstedere), som er modervirksomheder i en stor koncern med over 500 ansatte i gennemsnit på konsolideret niveau i løbet af regnskabsåret	**Konsolideret bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Konsolideret bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Konsolideret bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Konsolideret bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Konsolideret bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**
Store virksomheder (herunder tredjelandsudstedere), der ikke er »*Virksomheder af interesse for offentligheden > 500 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret*«	Ikke relevant	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**
Modervirksomheder i en stor koncern (herunder tredjelandsudstedere), som ikke er »*Virksomheder af interesse for offentligheden > 500 ansatte i gennemsnit på konsolideret niveau i løbet af regnskabsåret*«	Ikke relevant	**Konsolideret bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Konsolideret bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Konsolideret bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**	**Konsolideret bæredygtighedsredegørelse (ESRS)**
Børsnoterede SMV'er, små ikkekomplekse institutter, captive-(gen)forsikringsselskaber (herunder tredjelandsudstedere)	Ikke relevant	Ikke relevant	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS eller LSME ESRS)** (*)	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS eller LSME ESRS)** (*)	**Individuel bæredygtighedsredegørelse (ESRS eller LSME ESRS)**
CSRD-dattervirksomheder (eller i mangel heraf EU-filialer med en nettoomsætning i Unionen på > 40 mio. EUR) af ikkenoterede tredjelandsvirksomheder med en nettoomsætning i Unionen på > 150 mio. EUR	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	**Bæredygtighedsrapport (ESRS for visse tredjelandsvirksomheder eller ESRS)**

(*) kan fravælge

KRAV TIL REVISORER OG UAFHÆNGIGE UDBYDERE AF ERKLÆRINGSYDELSER (IASP'ER)

1. **Udtalelse om de bæredygtighedsoplysninger, der skal rapporteres i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a (bæredygtighedsredegørelse)**

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal enhver virksomhed, der er omfattet af bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, indhente en udtalelse om bæredygtighedsrapporten og medtage den i deres ledelsesberetning ([44]).

Fra det første år af anvendelsen af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering skal denne udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen være baseret på en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed for så vidt angår bæredygtighedsrapportens overholdelse af følgende krav ([45]):

— kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering i regnskabsdirektivet (herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de ESRS, der er vedtaget i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29b/29c, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der rapporteres i henhold til disse ESRS, og overholdelsen af kravet om opmærkning af bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 29d) og

— rapporteringskravene i artikel 8 i klassificeringsforordningen.

På grundlag af revisionsdirektivets artikel 26a tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering med begrænset sikkerhed senest den 1. oktober 2026 ([46]).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage standarder for udtalelser om bæredygtighedsrapportering med høj grad af sikkerhed senest den 1. oktober 2028 efter en vurdering for at fastslå, om det er muligt at opnå høj grad af sikkerhed for revisorer og virksomheder ([47]).

Indtil Kommissionen har vedtaget standarder for erklæringsopgaver om dette emne, kan medlemsstaterne anvende nationale standarder for, procedurer eller krav vedrørende erklæringsopgaver, som dækker dette emne ([48]).

På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 34 kan udtalelsen om bæredygtighedsrapportering afgives af følgende kategorier af udbydere af erklæringsydelser:

— den revisor, der reviderer den pågældende virksomheds regnskaber ([49])

([44]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa): »Revisor(erne) eller revisionsfirma(erne) skal tillige: [...] *aa) i givet fald afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af dette direktivs krav,* [...]«.

([45]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa): »Revisor(erne) eller revisionsfirma(erne) skal tillige: […] *aa) i givet fald afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af dette direktivs krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller 29c, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, og om overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852* […]«

([46]) Revisionsdirektivets artikel 26a, stk. 1, og stk. 3, første afsnit: »*Medlemsstaterne pålægger revisorer og revisionsfirmaer at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de erklæringsstandarder, som Kommissionen har vedtaget* […]. *Kommissionen vedtager senest den 1. oktober 2026 delegerede retsakter […] med henblik på at fastsætte standarder for erklæringer med begrænset sikkerhed, der fastlægger de procedurer, som revisoren eller revisorerne og revisionsfirmaet eller -firmaerne skal følge, når de udarbejder konklusioner baseret på erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, herunder opgaveplanlægning, risikoovervejelse og reaktion på risici, og den type konklusioner, der skal medtages i erklæringen om bæredygtighedsrapportering, eller, hvor det er relevant, i revisionspåtegningen.*«

([47]) Revisionsdirektivets artikel 26a, stk. 3, andet afsnit: "*Kommissionen vedtager senest den 1. oktober 2028 delegerede retsakter*[...] *med henblik på at fastsætte standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed efter en vurdering for at fastslå, om det er muligt at opnå erklæring med høj grad af sikkerhed for revisorer og for virksomheder. Under hensyntagen til resultaterne af denne vurdering og hvis det derfor er relevant, skal disse delegerede retsakter angive den dato, fra hvilken den udtalelse, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal baseres på en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed, der er baseret på disse standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed.*

([48]) Revisionsdirektivets artikel 26a, stk. 2, første afsnit: »*Medlemsstaterne kan anvende nationale erklæringsstandarder, -procedurer eller -krav, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en erklæringsstandard, der dækker samme emne.*«

([49]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, første afsnit: »*Medlemsstaterne sikrer, at regnskaberne for virksomheder af interesse for offentligheden, mellemstore og store virksomheder revideres af en eller flere revisorer eller af et eller flere revisionsfirmaer, der af medlemsstaterne er autoriseret til at udføre lovpligtig revision på grundlag af direktiv 2006/43/EF.*«

— en anden revisor end den, der reviderer regnskaberne (hvis en medlemsstat tillader det) ([50]),

— en uafhængig udbyder af erklæringsydelser (»IASP«) (hvis en medlemsstat tillader det) ([51]).

Hvis en medlemsstat beslutter at tillade en IASP at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapporten, skal den også tillade en anden revisor end den eller de revisorer, der udfører den lovpligtige revision af regnskaberne, at gøre dette ([52]).

2. **Udtalelse om de bæredygtighedsoplysninger, der skal rapporteres i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a (bæredygtighedsrapport for visse tredjelandsvirksomheder)**

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3, første afsnit, skal de dattervirksomheder eller filialer, der er omfattet af bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, indhente en udtalelse om bæredygtighedsrapporten ([53]). Tredjelandsmodervirksomheder, som har ansvar for at fremlægge udtalelsen om bæredygtighedsrapporten for den relevante dattervirksomhed eller den relevante filial ([54]).

Denne udtalelse skal vedrøre bæredygtighedsrapportens overensstemmelse med de relevante krav i regnskabsdirektivet, herunder bæredygtighedsrapportens overensstemmelse med ESRS, som er vedtaget i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40b.

Udtalelsen skal afgives af en eller flere personer eller virksomheder, der er bemyndiget til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapportering i henhold til tredjelandsvirksomhedens eller en medlemsstats nationale ret ([55]).

3. **Udbydere af erklæringsydelser: betingelser for at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapportering**

Hvis en revisor eller et revisionsfirma, der er godkendt til at udføre revision af regnskaber i en medlemsstat, ønsker at blive godkendt til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapportering, skal vedkommende eller firmaet overholde de nationale foranstaltninger til gennemførelse af de relevante krav i revisionsdirektivet, som vedrører udtalelse om bæredygtighedsrapportering.

Disse krav omfatter navnlig uddannelseskvalifikationer, faglige kvalifikationsprøver, prøver i teoretisk viden, praktisk uddannelse og efteruddannelse. Det er ikke obligatorisk at overholde disse krav, hvis revisoren eller revisionsfirmaet ikke afgiver udtalelse om bæredygtighedsrapportering.

Revisorer, der er godkendt før den 1. januar 2026 — som enten blev godkendt før den 1. januar 2024, eller som den 1. januar 2024 var under godkendelse — og som også ønsker at levere udtalelser om bæredygtighedsrapportering, skal ikke opfylde disse krav, men skal stadig tilegne sig den nødvendige viden gennem efter- og videreuddannelse ([56]).

([50]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 3: »*Medlemsstaterne kan tillade, at en anden revisor eller et andet revisionsfirma end den/det eller de, der udfører lovpligtig revision af regnskaber, afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa).*«

([51]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, første afsnit: »[...] *Medlemsstaterne kan tillade, at en uafhængig udbyder af erklæringsydelser, der er etableret på deres område, afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa)* [...].«

([52]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, sjette afsnit: »*Hvis en medlemsstat i henhold til første afsnit beslutter at tillade en uafhængig udbyder af erklæringsydelser at afgive udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal den også tillade en anden revisor end den eller de, der udfører lovpligtig revision af regnskaber, at gøre samme, jf. stk. 3.*«

([53]) Regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3, første afsnit: »*Medlemsstaterne stiller krav om, at den bæredygtighedsrapport, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres sammen med en udtalelse [...]*«.

([54]) Regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3, andet afsnit: »*I det tilfælde, at tredjelandsvirksomheden ikke afgiver udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med første afsnit, udsteder dattervirksomheden eller filialen en erklæring om, at tredjelandsvirksomheden ikke har stillet den nødvendige udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen til rådighed.*«

([55]) Regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3, første afsnit: »*Medlemsstaterne stiller krav om, at den bæredygtighedsrapport, der er omhandlet i stk. 1, offentliggøres sammen med en udtalelse afgivet af en eller flere personer eller firmaer, der er autoriseret til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen i henhold til tredjelandsvirksomhedens eller en medlemsstats nationale ret.*«

([56]) Revisionsdirektivets artikel 14a.

Uafhængige udbydere af erklæringsydelser (IASP'er) kan levere udtalelser om bæredygtighedsrapportering, hvis en medlemsstat tillader det ([57]) og på følgende betingelser:

— Den pågældende IASP er akkrediteret til at levere udtalelse om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008 ([58]) ([59]) og

— Den pågældende IASP opfylder krav svarende til dem, der er fastsat i revisionsdirektivet, for at revisorer i Unionen kan afgive udtalelser om bæredygtighedsrapportering ([60]). Disse krav vedrører navnlig: a) uddannelse og eksamination b) efteruddannelse c) kvalitetssikringssystemer d) faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt e) udnævnelse og afskedigelse f) undersøgelser og sanktioner g) tilrettelæggelsen af arbejdet hos den uafhængige udbyder af erklæringsydelser, navnlig hvad angår tilstrækkelige ressourcer og personale og ajourføring af kundestamkort og sagsarkiver og h) indberetning af uregelmæssigheder.

Fra den 6. januar 2027 skal en medlemsstat, der tillader IASP'er at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på sit område, tillade IASP'er, der er etableret i andre medlemsstater, at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på sit område ([61]).

Tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer, der leverer erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering til virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i en EU-medlemsstat, skal være registreret i den pågældende medlemsstat ([62]).

AFSNIT III

OFTE STILLEDE SPØRGSMÅL OM BÆREDYGTIGHEDSOPLYSNINGER, DER SKAL RAPPORTERES I HENHOLD TIL REGNSKABSDIREKTIVETS ARTIKEL 19A/29A (INDIVIDUEL OG KONSOLIDERET BÆREDYGTIGHEDSREDEGØRELSE)

ANVENDELSESOMRÅDE OG ANVENDELSESDATO

1) **Hvilket regnskabsår er afgørende for, hvornår en virksomhed falder ind under en bestemt størrelseskategori af virksomheder: regnskabsåret i rapporteringsåret eller regnskabsåret forud for rapporteringsåret?**

([57]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, første afsnit.

([58]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

([59]) Regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 20): »*«uafhængig udbyder af erklæringsydelser»: et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa).*«

([60]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, første afsnit: *"Medlemsstaterne kan tillade, at en uafhængig udbyder af erklæringsydelser, der er etableret på deres område, afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), forudsat en sådan uafhængig udbyder af erklæringsydelser er underlagt krav, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering som defineret i artikel 2, nr. 22), i nævnte direktiv, navnlig kravene om: a) uddannelse og eksamination, der sikrer, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser erhverver den nødvendige ekspertise vedrørende bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering b) efteruddannelse c) kvalitetssikringssystemer d) faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt e) udnævnelse og afskedigelse f) undersøgelser og sanktioner g) tilrettelæggelsen af arbejdet hos den uafhængige udbyder af erklæringsydelser, navnlig hvad angår tilstrækkelige ressourcer og personale og ajourføring af kundestamkort og sagsarkiver og h) indberetning af uregelmæssigheder.*

([61]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 5, første afsnit: »*Fra den 6. januar 2027 skal en medlemsstat, der har gjort brug af den mulighed, der er omhandlet i stk. 4 (»værtsmedlemsstaten«), tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser, der er etableret i en anden medlemsstat end værtsmedlemsstaten (»hjemmedlemsstaten«), at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.*«

([62]) Revisionsdirektivets artikel 45.

Reglerne for bestemmelse af en virksomheds størrelse med henblik på bæredygtighedsrapportering er baseret på de eksisterende regler for regnskabsaflæggelse, der finder anvendelse på virksomheden på grundlag af den medlemsstat, hvor den har sit vedtægtsmæssige hjemsted ([63]). Disse regler er fastsat i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af det eksisterende regnskabsdirektiv.

2) **Hvis en virksomhed udvikler sig i løbet af et givet regnskabsår, således at den opfylder kriterierne for medtagelse i en anden virksomhedskategori, er den da forpligtet til at begynde at rapportere bæredygtighedsoplysninger i henhold til de regler, der gælder for denne nye kategori for det samme regnskabsår, eller først efter at kriterierne er opfyldt i to på hinanden følgende regnskabsår?**

Reglerne for fastlæggelse af en virksomheds størrelseskategori med henblik på bæredygtighedsrapportering, når den pågældende virksomhed udvikler sig i løbet af et givet regnskabsår, er baseret på de eksisterende regler for regnskabsaflæggelse (se også OSS 1). Disse regler er fastsat i de nationale foranstaltninger til gennemførelse af det eksisterende regnskabsdirektiv.

3) **Hvordan beregnes det gennemsnitlige antal medarbejdere med henblik på fastlæggelse af virksomhedskategori i henhold til regnskabsdirektivet?**

EU-lovgivningen omfatter ikke bestemmelser om beregningen af det gennemsnitlige antal medarbejdere med henblik på fastlæggelse af virksomhedskategori i henhold til regnskabsdirektivet. Medlemsstaterne kan dog have vedtaget nationale regler eller udsendt vejledning om dette spørgsmål. I mangel af nationale regler eller retningslinjer kan virksomhederne anvende artikel 5 i Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ([64]) som vejledning vedrørende fastlæggelse af antal beskæftigede som en indikator for et gennemsnitligt antal medarbejdere: »[…]*Antal beskæftigede er lig antallet af årsværk, dvs. det antal personer, der på fuld tid har arbejdet i den pågældende virksomhed eller for denne virksomheds regning i løbet af hele det pågældende år. Arbejde præsteret af personer, der ikke har arbejdet hele året, personer som har arbejdet på deltid, uanset arbejdsforholdets varighed, og sæsonarbejdende indgår som brøkdele af årsværk. Til beskæftigede medregnes: a) ansatte b) personer, der arbejder for virksomheden, har et underordnelsesforhold til denne og sidestilles med lønmodtagere i national ret c) ejere/ledere d) partnere, der regelmæssigt arbejder i virksomheden og nyder godt af økonomiske fordele fra virksomhedens side. Lærlinge og elever under erhvervsuddannelse, som har indgået en lærlingekontrakt eller en erhvervsuddannelseskontrakt, medregnes ikke i antal beskæftigede. Barselsorlov og forældreorlov medregnes ikke.*«

4) **Er SMV'er uden værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, forpligtede til at rapportere bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a?**

SMV'er uden værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, er ikke forpligtede til at rapportere bæredygtighedsoplysninger på individuelt niveau i henhold til artikel regnskabsdirektivets 19a (individuel bæredygtighedsredegørelse). De skal imidlertid rapportere bæredygtighedsoplysninger på konsolideret niveau i henhold til artikel 29a af regnskabsdirektivet (konsolideret bæredygtighedsredegørelse), hvis de er modervirksomheder i en stor koncern ([65]). Regnskabsdirektivets artikel 29a finder anvendelse uanset modervirksomhedens størrelse.

5) **Er kreditinstitutter og forsikringsselskaber forpligtede til at rapportere bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, uanset deres retlige form?**

([63]) For virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel, er de gældende regler for regnskabsaflæggelse hjemlandets regler som defineret i gennemsigtighedsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra i), (dvs. den medlemsstat, hvor virksomheden har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller en af de medlemsstater, hvor virksomheden har sine værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU).

([64]) Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

([65]) Som defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 7.

Ja. I henhold til regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 3, er kreditinstitutter ([66]) og forsikringsselskaber ([67]), herunder kooperativer og gensidige selskaber, omfattet af anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 19a (individuel bæredygtighedsredegørelse), uanset deres retlige form, hvis de er store virksomheder eller SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU. De er også omfattet af anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 29a (konsolideret bæredygtighedsredegørelse), uanset deres retlige form, hvis de er modervirksomhed i en stor koncern.

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 3, litra b), andet punktum, kan medlemsstaterne vælge helt eller delvist at undlade at anvende kravene om bæredygtighedsrapportering på specifikke kreditinstitutter ([68]).

6) **Er finansielle institutioner — bortset fra forsikringsselskaber og kreditinstitutter — forpligtede til at indberette bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a?**

Ja. Finansielle institutioner — bortset fra forsikringsselskaber og kreditinstitutter — er omfattet af anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, hvis de opfylder begge følgende krav:

— De er virksomheder, der er registreret som en virksomhedstype, der er opført i bilag I eller II til regnskabsdirektivet ([69])

— de er enten store virksomheder eller SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU (regnskabsdirektivets artikel 19a) og/eller modervirksomheder i en stor koncern (regnskabsdirektivets artikel 29a).

7) **Hvis et lille og ikkekomplekst institut i øjeblikket skal indberette ikkefinansielle oplysninger i henhold til direktiv 2014/95/EU, skal det så fortsat indberette ikkefinansielle oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivet om ikkefinansiel rapportering (NFRD), indtil ordningen i CSRD begynder at finde anvendelse på små og ikke-komplekse institutter (dvs. fra regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller derefter)?**

Ja. På grundlag af artikel 5, stk. 2, i CSRD skal et lille og ikkekomplekst institut, der er en stor virksomhed eller en SMV (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, indberette bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med ESRS (eller alternativt med LSME ESRS) fra regnskabsåret 2026. Derfor er et lille og ikkekomplekst institut, der i øjeblikket skal indberette ikkefinansielle oplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a som indført ved direktiv 2014/95/EU (NFRD) ([70]) (dvs. fordi det ud over at være et kreditinstitut også er en stor virksomhed, der på sine balancedatoer overskrider kriteriet om et gennemsnitligt antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret), vil skulle fortsætte med at indberette i henhold til ordningen i NFRD, indtil ordningen i CSRD finder anvendelse på små og ikkekomplekse institutter (dvs. fra regnskabsåret 2026).

8) **Hvis et lille og ikkekomplekst institut (SNCI) er modervirksomhed i en stor koncern, kan det pågældende SNCI da være omfattet af undtagelsen i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 6, og udarbejde bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med LSME ESRS?**

([66]) Jf. definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013.

([67]) Jf. definitionen i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF.

([68]) Regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 3, litra b), andet punktum: »*Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende de i dette stykkes første afsnit omhandlede samordningsforanstaltninger på de virksomheder, der er anført i artikel 2, stk. 5, nr. 2)-23), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU.*«

([69]) Regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 1: »1. *De i dette direktiv foreskrevne samordningsforanstaltninger finder anvendelse på medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om de virksomhedsformer, der er opført: a) i bilag I b) i bilag II, såfremt alle de direkte eller indirekte deltagere i virksomheden, der ellers ville hæfte ubegrænset, reelt har begrænset hæftelse, fordi disse deltagere er virksomheder: i) som er af de former, som er opført i bilag I, eller ii) som ikke henhører under en medlemsstats lovgivning, men som har en retlig form, der kan sammenlignes med de former, der er opført i bilag I.* […]«.

([70]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om diversitet for visse store virksomheder og koncerner (EUT L 330 af 15.11.2014, s. 1).

Hvis en virksomhed (uanset størrelse eller specifik type, f.eks. herunder SNCI'er) er en modervirksomhed i en stor koncern, skal den offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29a, der er udarbejdet i overensstemmelse med ESRS. Muligheden for at anvende LSME ESRS i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 6, finder kun anvendelse på SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, og på små og ikkekomplekse institutter, captive-forsikringsselskaber eller captive-genforsikringsselskaber (forudsat at de enten er store virksomheder eller SMV'er — med undtagelse af mikrovirksomheder — med værdipapirer, der er noteret på et reguleret marked i EU) med henblik på udarbejdelsen af deres individuelle bæredygtighedsredegørelse. Se også OSS nr. 10).

9) **Hvis et lille og ikkekomplekst institut er modervirksomhed i en stor koncern, hvornår skal det så begynde at rapportere bæredygtighedsoplysninger?**

Hvis et SNCI er en modervirksomhed i en stor koncern, skal det offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsrapportering ved hjælp af ESRS enten fra regnskabsåret 2024 (hvis SNCI'et er en virksomhed af offentlig interesse, der på balancetidspunktet på konsolideret grundlag overstiger et gennemsnitligt antal på 500 ansatte i løbet af regnskabsåret) eller fra regnskabsåret 2025 (i alle andre tilfælde).

10) **Hvis et SNCI er en modervirksomhed i en stor koncern, men ikke er forpligtet til at udarbejde konsoliderede regnskaber, fordi alle dattervirksomheder er uden væsentlig betydning, er det pågældende SNCI da stadig forpligtet til at udarbejde og offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse?**

Nej. Regnskabsdirektivets artikel 29a finder anvendelse på modervirksomheder i store koncerner. Hvis en modervirksomhed i en stor koncern er fritaget for at udarbejde og offentliggøre konsoliderede regnskaber på grundlag af regnskabsdirektivets artikel 23, stk. 10 (dvs. fordi den kun har dattervirksomheder, der er uden væsentlig betydning, både enkeltvis og samlet, eller fordi alle dens dattervirksomheder kan udelukkes fra konsolidering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 23, stk. 9), er den pågældende modervirksomhed imidlertid ikke forpligtet til at udarbejde og offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse. I det omfang en sådan modervirksomhed selv er en stor virksomhed som defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 4, og derfor er omfattet af anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 19a, skal denne virksomhed imidlertid udarbejde og offentliggøre en individuel bæredygtighedsredegørelse i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19a. Denne individuelle bæredygtighedsredegørelse skal tage hensyn til dattervirksomhederne ved rapportering om værdikæden i overensstemmelse med ESRS.

11) **Er institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) og alternative investeringsfonde (AIF'er) forpligtede til at indberette bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a?**

Nej. På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 4, er investeringsinstitutter og AIF'er fritaget for at indberette bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivet, selv om de pågældende finansielle produkter er omfattet af regnskabsdirektivets anvendelsesområde ([71]).

12) **Er virksomheder, der forvalter kollektive investeringer i værdipapirer (investeringsinstitutter) og alternative investeringsfonde (AIF'er), forpligtede til at indberette bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a?**

Regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 4, har til formål at undtage investeringsinstitutter og AIF'er fra kravene om bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a.

Virksomheder, der forvalter investeringsinstitutter og AIF'er, vil imidlertid være omfattet af forpligtelserne til bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, hvis de opfylder betingelserne for retlig form i regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 1, og hvis de opfylder kriterierne for virksomhedsstørrelse i regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a.

([71]) Regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 4: »*De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i artikel 19a, 29a og 29d, finder ikke anvendelse på de finansielle produkter, der er omhandlet i artikel 2, nr. 12), litra b) [investeringsinstitutter]og f) [dvs. AIF'er], i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088*.«

13) **Er børshandlede fonde (ETF'er) og ejendomsinvesteringsforeninger (REIT'er) forpligtede til at indberette bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a?**

Da disse finansielle produkter er etableret som kollektive investeringer i værdipapirer (investeringsinstitutter) eller alternative investeringsfonde (AIF'er), gælder den samme undtagelse som for investeringsinstitutter og AIF'er (se OSS nr. 11). For så vidt angår opførte REIT'er, i det omfang de opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU ([72]) til at kvalificere sig som AIF'er, gælder den samme undtagelse, som gælder for AIF'er (se FAQ nr. 11).

14) **Er pensionskasser forpligtede til at indberette bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a?**

Hvis en pensionskasse er registreret som en virksomhedstype, der er opført i bilag I eller II til regnskabsdirektivet ([73]) og falder ind under anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, skal den i sin ledelsesberetning medtage en bæredygtighedsredegørelse. I modsætning til kollektive investeringer i overdragelige værdipapirer (UCITS) eller alternative investeringsfonde (AIF'er) er pensionsfonde ikke omfattet af undtagelsen fra kravene om bæredygtighedsrapportering i regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 4.

15) **Skal den bæredygtighedsredegørelse, der offentliggøres i ledelsesberetningen af en udsteder af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, betragtes som »regulerede oplysninger« i henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra k)?**

Ja. I gennemsigtighedsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra k), defineres regulerede oplysninger bl.a. som »*alle oplysninger, som udstederen eller enhver anden person, der har ansøgt om optagelse af værdipapirer til handel på et reguleret marked uden udstederens samtykke, skal offentliggøre i henhold til dette direktiv* [dvs. gennemsigtighedsdirektivet] [...]«. I henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 5, skal udstedere offentliggøre en bæredygtighedsredegørelse, som derfor skal betragtes som »regulerede oplysninger«.

16) **Hvilke virksomheder kan fravælge forpligtelsen til at rapportere bæredygtighedsoplysninger for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2028, i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 7?**

På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 7, kan SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, beslutte ikke at indberette bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2028 (f.eks. for regnskabsårene 2026 og 2027). I sådanne tilfælde skal virksomhederne ikke desto mindre i ledelsesberetningen kort angive, hvorfor bæredygtighedsrapporteringen ikke er medtaget.

Denne undtagelse gælder også for små og ikkekomplekse institutter samt captive-forsikrings- og genforsikringsselskaber, forudsat at de er SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU.

UNDTAGELSESBESTEMMELSER

17) **Hvis en modervirksomhed indberetter bæredygtighedsoplysninger på konsolideret niveau i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29a (konsolideret bæredygtighedsredegørelse), skal den da indberette oplysninger om centrale resultatindikatorer i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, tredje afsnit, i sin konsoliderede ledelsesberetning?**

([72]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

([73]) Regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 1.

Nej. Regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, tredje afsnit ([74]), som regulerer den individuelle ledelsesberetning, kræver offentliggørelse af oplysninger om centrale resultatindikatorer i den enkelte ledelsesberetning. Regnskabsdirektivets artikel 29, stk. 1 ([75]), som regulerer den konsoliderede ledelsesberetning, kræver, at den konsoliderede ledelsesberetning som minimum indeholder de oplysninger, der kræves i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19 og 20. Da virksomheder i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 7 ([76]) er fritaget fra at offentliggøre oplysninger om centrale resultatindikatorer, som vedrører den individuelle ledelsesberetning (som kravet i regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, tredje afsnit), hvis de har overholdt artikel 29a, stk. 1-5, og eftersom indholdet af den konsoliderede ledelsesberetning i henhold til artikel 29, stk. 1, også skal indeholde de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 19, stk. 1, finder undtagelsen også anvendelse på virksomhedens konsoliderede ledelsesberetning i henhold til artikel 29a.

18) **Hvis en SMV med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, vælger frivilligt at udarbejde og offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29a, er den da fritaget for at udarbejde og offentliggøre den individuelle bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a?**

Ja. En SMV med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, og som frivilligt offentliggør den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse, der er omhandlet i regnskabsdirektivets artikel 29a, er fritaget for at udarbejde og offentliggøre den individuelle bæredygtighedsredegørelse, der er omhandlet i regnskabsdirektivets artikel 19a, forudsat at den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse er udarbejdet i overensstemmelse med ESRS.

19) **Hvad er betingelserne for, at en dattervirksomhed, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 19a/29a, kan fritages for rapportering af bæredygtighedsoplysninger i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a (bæredygtighedsredegørelse)?**

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8, er en virksomhed, der er en dattervirksomhed, fritaget for forpligtelserne i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 1-4 (eller regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 1-5, hvis dattervirksomheden selv er en mellemliggende modervirksomhed i en stor koncern), hvis en sådan virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for en modervirksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 29 og 29a (eller i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering for en modervirksomhed i et tredjeland, der udføres i overensstemmelse med ESRS eller på en måde, der svarer til ESRS).

Denne undtagelse er underlagt alle betingelserne i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, andet afsnit, (eller regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 8, andet afsnit, hvis dattervirksomheden selv er en mellemliggende modervirksomhed i en stor koncern). Den undtagne virksomheds ledelsesberetning skal navnlig indeholde: navn og hjemsted for den modervirksomhed, der indberetter oplysningerne på koncernniveau weblink(s) til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering og oplysninger om, at virksomheden er fritaget for forpligtelsen til at offentliggøre den individuelle bæredygtighedsredegørelse (eller den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse, hvis dattervirksomheden selv er en mellemliggende modervirksomhed i en stor koncern). Hvis modervirksomheden er etableret i et tredjeland, skal dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og udtalelsen herom offentliggøres i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som dattervirksomheden er

([74]) Regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, tredje afsnit: »*I det omfang det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat eller stilling, skal analysen indeholde både finansielle og i givet fald, ikkefinansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personalespørgsmål. I analysen skal ledelsesberetningen i givet fald indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i årsregnskabet.*«

([75]) Regnskabsdirektivets artikel 29, stk. 1: »*Ud over eventuelle andre oplysninger, der kræves i henhold til andre bestemmelser i dette direktiv, skal den konsoliderede beretning på en måde, der letter bedømmelsen af stillingen for alle de virksomheder, der indgår i konsolideringen, som minimum indeholde de oplysninger, der kræves i artikel 19 og 20, med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for en konsolideret beretning i sammenligning med en ledelsesberetning.*«

([76]) Regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 7: »*En modervirksomhed, der opfylder kravene i denne artikels stk. 1-5, anses for at have opfyldt kravene i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 19a.*«

underlagt, og de oplysninger, der er fastsat i klassificeringsforordningens artikel 8 (omfattende de aktiviteter, der udføres af dattervirksomheden), skal enten indgå i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der foretages af modervirksomheden i tredjelandet.

Hvis en medlemsstat kræver, at der leveres en oversættelse af modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering, bør en sådan oversættelse enten certificeres (f.eks. af oversætteren eller af den myndighed, som har ansvar for at certificere oversættelser i den relevante medlemsstat), eller indeholde en erklæring om, at den ikke er certificeret.

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 10, og artikel 29a, stk. 9, kan store virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU — herunder små og ikkekomplekse institutter, captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, også tredjelandsselskaber — ikke gøre brug af denne undtagelse.

20) **Skal modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning/konsoliderede bæredygtighedsrapportering allerede være offentliggjort, når dattervirksomheden offentliggør sin ledelsesberetning, for at dattervirksomheden kan fritages for at offentliggøre sin egen bæredygtighedsredegørelse?**

Nej. For at dattervirksomheden kan fritages for at offentliggøre sin egen bæredygtighedsredegørelse i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, eller artikel 29a, stk. 8, skal den ledelsesberetning, som dattervirksomheden offentliggør, indeholde et link til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering ([77]). Hvis den konsoliderede ledelsesberetning eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering endnu ikke foreligger på tidspunktet for offentliggørelsen af dattervirksomhedens ledelsesberetning, kan den dattervirksomhed, der påberåber sig undtagelsen, i sin ledelsesberetning henvise til et generelt link, hvor de relevante dokumenter vil være tilgængelige i fremtiden. EU-dattervirksomheden kan f.eks. indhente en erklæring fra modervirksomheden om, at det garanterer de forpligtelser, som dattervirksomheden har påtaget sig, og offentliggøre denne erklæring sammen med sin ledelsesberetning inden for den frist, der er fastsat af EU-dattervirksomheden medlemsstat.

21) **Skal modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering foreligge på et sprog, der accepteres af den medlemsstat, under hvis nationale ret dattervirksomheden henhører, for at dattervirksomheden kan fritages for at offentliggøre sin egen bæredygtighedsredegørelse?**

Den medlemsstat, under hvis nationale ret den undtagne dattervirksomhed henhører, kan stille krav om, at modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning (eller i givet fald konsoliderede bæredygtighedsrapportering) offentliggøres på et sprog, som medlemsstaten godtager, og at der drages omsorg for eventuel fornøden oversættelse til et sådant sprog. I dette tilfælde skal disse krav være opfyldt, for at dattervirksomheden kan fritages for at offentliggøre sin egen bæredygtighedsredegørelse ([78]).

22) **Hvordan skal den fritagne dattervirksomhed indberette, at den er fritaget?**

([77]) Regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, andet afsnit, litra a), nr. ii), og artikel 29a, stk. 8, andet afsnit, litra a), nr. ii): »*internetlinks til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald til modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering som omhandlet i dette stykkes første afsnit, og til den udtalelse om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), eller til den udtalelse om bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i nærværende afsnits litra b)*«.

([78]) Regnskabsdirektivet artikel 19a, stk. 9, tredje afsnit, og artikel 29a, stk. 8, tredje afsnit.

På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8, skal den undtagne dattervirksomhed i sin ledelsesberetning medtage oplysninger om, at den er fritaget for forpligtelsen til at offentliggøre en individuel bæredygtighedsredegørelse (eller en konsolideret bæredygtighedsredegørelse, hvis dattervirksomheden selv er en mellemliggende modervirksomhed i en stor koncern) ([79]).

23) **Skal ledelsesberetningen for den undtagne dattervirksomhed offentliggøres i et specifikt format?**

Hvis en dattervirksomhed gør brug af undtagelsen i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, eller artikel 29a, stk. 8, finder de generelle regler om offentliggørelse af ledelsesberetningen anvendelse, herunder forpligtelsen til at indsende ledelsesberetningen til det nationale virksomhedsregister i henhold til regnskabsdirektivets artikel 30 sammenholdt med bestemmelserne i selskabsdirektivets afsnit I, kapitel III. De digitale krav til bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i regnskabsdirektivets artikel 29d, finder ikke anvendelse. Hvis en dattervirksomhed, der gør brug af undtagelsen i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, eller artikel 29a, stk. 8, har værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, skal det også opfylde de generelle krav i gennemsigtighedsdirektivets artikel 4 om offentliggørelse af ledelsesberetningen i årsrapporten (dvs. anvendelse af det europæiske fælles elektroniske format (ESEF), der er oprettet ved den delegerede ESEF-forordning, og offentliggørelse af årsrapporten senest fire måneder efter regnskabsårets afslutning).

24) **Kan store virksomheder, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, gøre brug af undtagelserne i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8?**

Nej. I henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 10, og artikel 29a, stk. 9, kan store virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU — herunder små og ikkekomplekse institutter, captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber, og herunder når de er tredjelandsselskaber — ikke fritages for at indberette bæredygtighedsoplysninger. De skal der for indberette bæredygtighedsoplysninger i henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 5, og regnskabsdirektivets artikel 19a/29a.

25) **Hvordan kan en virksomhed opfylde forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre en individuel eller en konsolideret bæredygtighedsredegørelse, når den ikke er forpligtet til at udarbejde og offentliggøre en individuel eller en konsolideret ledelsesberetning?**

En virksomhed, der skal rapportere bæredygtighedsoplysninger, og som ikke er forpligtet til at udarbejde og offentliggøre en individuel eller en konsolideret ledelsesberetning, kan offentliggøre den individuelle eller konsoliderede bæredygtighedsredegørelse i et særskilt dokument. Dette princip finder også anvendelse på en modervirksomhed i et tredjelands konsoliderede bæredygtighedsrapportering, for at dens dattervirksomheder kan undtages i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8.

Det særskilte dokument — som omfatter den individuelle eller konsoliderede bæredygtighedsredegørelse — skal imidlertid opfylde format- og opmærkningskravene i regnskabsdirektivets artikel 29d ([80]).

26) **Hvordan kan en virksomhed opfylde forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse, når den er fritaget for at udarbejde konsoliderede regnskaber?**

([79]) Regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, andet afsnit, litra a), nr. iii), og artikel 29a, stk. 8, andet afsnit, litra a), nr. iii): »*oplysningen om, at virksomheden er undtaget fra forpligtelserne i denne artikels stk. 1-4*«.

([80]) Regnskabsdirektivets artikel 29d: »*1. Virksomheder, der er underlagt kravene i dette direktivs artikel 19a, udarbejder deres ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 (26), og opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til offentliggørelse fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i nævnte delegerede forordning. 2. Modervirksomheder, der er underlagt kravene i artikel 29a, udarbejder deres konsoliderede ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815, og opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til offentliggørelse fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i nævnte delegerede forordning.*«

En virksomhed, der skal udarbejde og offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse uden at skulle udarbejde og offentliggøre de tilsvarende konsoliderede regnskaber, skal i den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse medtage de finansielle oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål og forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation ([81]).

ESRS

27) **Hvilket sæt europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (ESRS) skal virksomhederne anvende til udarbejdelsen af bæredygtighedsoplysningerne i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a?**

Alle virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, anvender som standard ESRS-standarderne, der er vedtaget i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29b (ESRS). Det første sæt ESRS blev vedtaget af Europa-Kommissionen ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2772 af 31. juli 2023.

Ved udarbejdelsen af den individuelle bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a kan SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, samt små og ikkekomplekse institutter, captive-forsikringsselskaber og captive-genforsikringsselskaber alternativt anvende de forholdsmæssige ESRS, der bliver vedtaget i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29c (LSME ESRS). Se også OSS 28.

28) **Hvilke virksomheder kan anvende LSME ESRS til at udarbejde deres individuelle bæredygtighedsredegørelse som alternativ til ESRS-standarderne, der er vedtaget i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29b?**

De virksomheder, der kan anvende LSME ESRS til at udarbejde deres individuelle bæredygtighedsredegørelse, er:

— SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU

— Små og ikkekomplekse institutter ([82]), forudsat at de er enten i) store virksomheder eller ii) SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU

([81]) Dette ræsonnement er baseret på regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, tredje afsnit, og artikel 29a, stk. 3, tredje afsnit: »*De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal i givet fald også indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på de andre oplysninger, der er medtaget i ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 19, og de beløb, der er anført i årsregnskabet.*« »*I givet fald*« henviser til situationer, hvor virksomheden ikke udarbejder og offentliggør regnskaber.

([82]) Defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 145), i forordning (EU) nr. 575/2013 som "et institut, der opfylder alle følgende betingelser: a) det er ikke et stort institut b) den samlede værdi af aktiverne på individuelt niveau eller, hvor det er relevant, på konsolideret niveau i overensstemmelse med denne forordning og direktiv 2013/36/EU er i gennemsnit lig med eller mindre end tærsklen på 5 mia. EUR i den fireårsperiode, der går umiddelbart forud for den indeværende årlige rapporteringsperiode, medlemsstaterne kan sænke denne tærskel c) det er ikke omfattet af forpligtelser, eller er omfattet af forenklede forpligtelser, som vedrører genopretnings- og afviklingsplanlægning i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 2014/59/EU d) dets handelsbeholdningsaktiviteter klassificeres som små i henhold til artikel 94, stk. 1 e) den samlede værdi af dets derivatpositioner, der besiddes med handelshensigt, overstiger ikke 2 % af dets samlede balanceførte og ikkebalanceførte aktiver, og den samlede værdi af dets samlede derivatpositioner overstiger ikke 5 %, begge beregnet i overensstemmelse med artikel 273a, stk. 3 f) mere end 75 % af både instituttets konsoliderede samlede aktiver og passiver, i begge tilfælde eksklusive koncerninterne eksponeringer, vedrører aktiviteter med modparter i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde g) instituttet anvender ikke interne modeller til at opfylde tilsynskravene i henhold til denne forordning, bortset fra dattervirksomheder, der anvender interne modeller udviklet på koncernniveau, forudsat at koncernen er omfattet af oplysningskravene i artikel 433a eller 433c på konsolideret niveau h) instituttet har ikke meddelt den kompetente myndighed en indsigelse mod at blive klassificeret som et lille og ikkekomplekst institut i) den kompetente myndighed har ikke besluttet, at instituttet ikke skal betragtes som et lille og ikkekomplekst institut på grundlag af en analyse af dets størrelse, indbyrdes forbundethed, kompleksitet eller risikoprofil. De nævnte institutter kan falde ind under definitionen for store virksomheder, hvis de opfylder tærsklerne i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 7.

— captive-forsikringsselskaber ([83]) forudsat at de er enten: i) store virksomheder, eller ii) SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU og

— captive-genforsikringsselskaber ([84]) forudsat at de er enten: i) store virksomheder, eller ii) SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU.

VÆRDIKÆDE

29) **I henhold til ESRS kræves det, at virksomhederne anvender estimater, hvis de ikke kan indhente alle nødvendige værdikædeoplysninger efter at have gjort en rimelig indsats herfor (ESRS 1, Generelle krav, punkt 69). Hvad er en »rimelig indsats«?**

Begrebet »rimelig indsats« anvendes til at afgøre, hvornår en virksomhed skal indberette skønnede værdikædeoplysninger i stedet for oplysninger indsamlet fra aktører i værdikæden.

I punkt 65 i ESRS 1 (Generelle krav) fastsættes formålet med at medtage værdikædeoplysninger i bæredygtighedsredegørelsen. Ordlyden er følgende: »*Virksomheden skal medtage væsentlige værdikædeoplysninger, når dette er nødvendigt for at: a) gøre det muligt for brugere af bæredygtighedsredegørelser at forstå virksomhedens væsentlige indvirkninger, risici og muligheder og/eller b) udarbejde et sæt oplysninger, der opfylder oplysningernes kvalitative karakteristika (se tillæg B til denne standard).*«

Følgende fremgår af punkt 68 i ESRS 1 (Generelle krav): »*Virksomhedens evne til at indhente de nødvendige oplysninger om opstrøms-/nedstrømsværdikæden kan variere afhængigt af forskellige faktorer, som virksomhedens kontraktlige aftaler, omfanget af den kontrol, den udøver med de transaktioner, der ikke er omfattet af konsolideringen, og dens købekraft. Når virksomheden ikke har mulighed for at kontrollere aktiviteterne i sin opstrøms-/nedstrømsværdikæde og sine forretningsforbindelser, kan det være mere udfordrende at indhente værdikædeoplysninger.*«

Følgende fremgår af afsnit 69 af ESRS 1 (Generelle krav): »*Der er omstændigheder, hvor virksomheden ikke kan indsamle oplysninger om sin opstrøms-/nedstrømsværdikæde som krævet i punkt 63 efter at have gjort en rimelig indsats for at gøre dette. Under disse omstændigheder skal virksomheden anslå de oplysninger, der skal rapporteres om dens opstrøms-/nedstrømsværdikæde, ved at anvende alle rimelige og dokumenterede oplysninger, som f.eks. sektorgennemsnitsdata og andre proxies.*«

I punkt 70 i ESRS 1 (Generelle krav) anerkendes det, at det kan være en udfordring at indhente værdikædeoplysninger, når den relevante aktør i værdikæden er en SMV eller en anden virksomhed, der ikke selv er omfattet af rapporteringskravene i direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering.

I punkt 71 i ESRS 1 (Generelle krav) skelnes der mellem rapportering om politikker, tiltag og mål og rapportering om parametre. Med hensyn til politikker, tiltag og mål hedder det, at virksomheden skal indberette værdikædeoplysninger »*i det omfang disse politikker, tiltag og mål involverer aktører i værdikæden*«. Med hensyn til parametre »*kan virksomheden i mange tilfælde, navnlig for miljøspørgsmål, for hvilke der foreligger tilnærmede værdier, være i stand til at opfylde rapporteringskravene uden at indsamle data fra aktørerne i sin opstrøms-/nedstrømsværdikæde, f.eks. ved beregningen af virksomhedens drivhusgasemissioner under anvendelsesområde 3.*«

Punkt 72 har følgende ordlyd: »*Indregning af skøn foretaget ved hjælp af sektorgennemsnitsdata eller andre proxyværdier må ikke resultere i oplysninger, der ikke opfylder oplysningernes kvalitative karakteristika (se kapitel 2 og afsnit 7.2 Kilder til estimering og usikkerhed i resultatet i denne standard).*«

([83]) Jf. definitionen i artikel 13, nr. 2), i direktiv 2009/138/EF.
([84]) Jf. definitionen i artikel 13, nr. 5), i direktiv 2009/138/EF.

Virksomheden bør fastsætte en rimelig indsats som omhandlet i punkt 69 i ESRS 1 (Generelle krav) under hensyntagen til de specifikke forhold og omstændigheder samt forholdene i det eksterne miljø, som virksomheden opererer i. Definitionen af en rimelig indsats kan derfor variere fra virksomhed til virksomhed.

Det forventes, at virksomhederne oftere vil gøre brug af estimater i de første år af rapporteringskravenes anvendelse, og at brugen af estimater vil blive mindre almindelig, efterhånden som virksomhederne og aktørerne i deres værdikæde med tiden bliver bedre til at videregive bæredygtighedsoplysninger.

Under alle omstændigheder bør virksomheden overveje, om det er sandsynligt, at anvendelsen af estimater påvirker kvaliteten af de indberettede oplysninger. Anvendelsen af estimater kan under visse omstændigheder forbedre kvaliteten af de rapporterede oplysninger, f.eks. hvis det bidrager til at sikre, at oplysninger om indvirkninger, risici og muligheder er neutrale, eller hvis de indsamlede oplysninger ikke er tilstrækkeligt pålidelige. Under disse omstændigheder bidrager anvendelse af estimater til en mere troværdig gengivelse af den situation, som oplysningerne skal gengive, og den rapporterende virksomhed er derfor mere tilbøjelig til at anvende estimater. Under andre omstændigheder kan anvendelse af estimater forringe kvaliteten af de indberettede oplysninger, f.eks. hvis det resulterer i oplysninger, der er mindre nøjagtige og/eller mindre fuldstændige og derfor resulterer i en mindre troværdig gengivelse af den situation, som oplysningerne illustrerer.

Ved vurdering af virksomhedens særlige forhold og omstændigheder og forholdene i det eksterne miljø, hvor den opererer, kan følgende kriterier være en nyttig rettesnor ved fastlæggelse af en såkaldt rimelig indsats. Kriterierne kan anvendes enkeltvis til at fastslå, om der er gjort en rimelig indsats, eller de kan anvendes i kombination.

— **Den rapporterende virksomheds størrelse og ressourcer i forhold til omfanget og kompleksiteten af dens værdikæde**. Det, der anses for en rimelig indsats for en større virksomhed med tilstrækkelige ressourcer, anses måske som ud over det rimelige for en mindre virksomhed, der typisk har færre ressourcer. Virksomhedens størrelse og ressourcer bør også ses i forhold til omfanget og kompleksiteten af dens værdikæde. Det, der anses for en rimelig indsats for en større virksomhed med mange leverandører af forskellige produkter og/eller med forsyningskæder, der omfatter mange niveauer, kan eksempelvis anses for at være urimelige for en mindre virksomhed med en tilsvarende kompleks værdikæde.

— **Den rapporterende virksomheds tekniske forudsætninger for at indsamle om værdikædeoplysninger**. Det, der eksempelvis udgør en rimelig indsats for en meget stor virksomhed med betydelig forudgående erfaring med indsamling af bæredygtighedsoplysninger fra aktører i dens værdikæde, anses måske for at være urimelige, hvis der er tale om en mindre virksomhed uden den samme forudgående erfaring. Virksomhedernes tekniske forudsætninger for at indsamle værdikædeoplysninger forventes at blive forbedret med tiden.

— **Tilgængeligheden af værktøjer til at få adgang til og dele værdikædeoplysninger**. Det, der udgør en rimelig indsats, kan være påvirket af, om effektive og almindeligt anvendte værktøjer, herunder digitale værktøjer, er tilgængelige til udveksling af værdikædeoplysninger mellem virksomheder. Sådanne værktøjer vil sandsynligvis være tilgængelige i begrænset omfang i de første år, hvor ESRS anvendes, men de bør blive forbedret over tid, herunder som følge af de frivillige standarder for SMV'ers bæredygtighedsrapportering, der i øjeblikket udvikles af EFRAG (VSME). Det betyder, at virksomhederne med større sandsynlighed vil anvende estimater i de første år, hvor ESRS anvendes, end i de senere rapporteringscyklusser.

— **Værdikædeaktørens størrelse og ressourcer**. Det, der udgør en rimelig indsats, kan afhænge af aktørens størrelsen og ressourcerne hos den værdikædeaktør, som forventes at levere oplysninger. Navnlig SMV'er har måske ikke de nødvendige ressourcer til nemt og hurtigt at give de oplysninger, der kan være af interesse for den rapporterende virksomhed, og dermed bliver det vanskeligere for den rapporterende virksomhed at indsamle de nødvendige værdikædeoplysninger fra SMV'er. Hvis værdikædeaktøren er en SMV, er det derfor mere sandsynligt, at den rapporterende virksomhed anvender estimater. Generelt bør forventningen om, at den rapporterende virksomhed skal gøre en rimelig indsats, ikke føre til en forventning om, at værdikædeaktøren skal gøre en indsats ud over det rimelige.

— **Værdikædeaktørens tekniske forudsætninger**. Det, der udgør en rimelig indsats, kan blive påvirket af værdikædeaktørens tekniske forudsætninger for at fremlægge bæredygtighedsoplysninger. Værdikædeaktørernes tekniske forudsætninger bør blive forbedret med tiden, og det indebærer, at virksomhederne med større sandsynlighed vil anvende estimater i de første år, hvor ESRS anvendes, end i de senere rapporteringscyklusser.

— **Indflydelsesniveau og købekraft**. Det, der udgør en rimelig indsats, kan blive påvirket af den rapporterende virksomheds nuværende grad af kontrol over værdikædeaktøren og af den rapporterende virksomheds relative købekraft i forhold til andre virksomheder. Det kræver eksempelvis måske en mindre indsats at indhente oplysninger fra en værdikædeaktør, som er delvist ejet af den rapporterende virksomhed, eller som genererer en stor andel af sin omsætning gennem salg til den rapporterende virksomhed. Det betyder, at virksomhederne med større sandsynlighed vil anvende estimater for værdikædeaktører, hvor de ikke har en ejerandel, eller som kun tegner sig for en lille del af omsætningen.

— **Graden af indflydelse under hensyntagen til aktørens »nærhed« i værdikæden**. Værdikædeaktørens »nærhed« i værdikæden til den rapporterende virksomhed kan inddrages ved fastlæggelsen af, hvad der udgør en rimelig indsats, da der normalt kræves en mindre indsats for at indhente oplysninger fra en direkte leverandør eller kunde end fra andre aktører længere ude i værdikæden. Det betyder, at virksomhederne med større sandsynlighed vil anvende estimater for aktører i værdikæden, som ikke er direkte leverandører eller kunder.

30) **Hvilke anmodninger om bæredygtighedsoplysninger kan SMV'erne forvente at modtage som følge af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering og ESRS?**

I punkt 132 og 133 i ESRS 1 (Generelle krav) fastsættes overgangsbestemmelser, der begrænser de værdikædeoplysninger, som virksomheder, der er omfattet af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, skal indberette og/eller indsamle fra værdikædeaktører i løbet af de første tre år ([85]). Omfanget af bæredygtighedsoplysninger, som SMV'er skal fremlægge som følge af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering og ESRS, vil i de første tre år af gennemførelsen være afgørende for, om de virksomheder, der er omfattet af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, gør brug af disse overgangsbestemmelser vedrørende rapportering om værdikæden.

Uanset ovennævnte overgangsbestemmelser bør SMV'er forvente, at virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for CSRD, gør en »rimelig indsats« for at indsamle de oplysninger fra aktører i deres værdikæder, som de har brug for med henblik på at overholde ESRS. I overensstemmelse med svaret på det foregående spørgsmål er størrelsen og de tilgængelige ressourcer, de tekniske forudsætninger og værdikædeaktørernes nærhed i værdikæden blandt de kriterier, der kan anvendes til at fastslå, hvad der udgør en »rimelig indsats«. Til mindre SMV'er, der aldrig frivilligt har indberettet bæredygtighedsoplysninger, som ikke er forbundet med alvorlige negative indvirkninger, og som ikke er direkte leverandører til eller kunder i virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, bør der derfor som minimum i de første år af rapporteringskravenes anvendelse være lave forventninger til, at de råder over og videregiver bæredygtighedsoplysninger. Til større SMV'er, der tidligere har rapporteret bæredygtighedsoplysninger (f.eks. fordi de anvender EMAS eller andre miljø- eller bæredygtighedscertificerings- eller rapporteringsordninger), og SMV'er, der er direkte leverandører til eller kunder i virksomheder, der er omfattet af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, kan der stilles højere forventninger om, at de råder over og videregiver bæredygtighedsoplysninger.

([85]) Stk. 132: »*I de første tre år af virksomhedens bæredygtighedsrapportering i henhold til ESRS skal virksomheden, hvis ikke alle de nødvendige oplysninger om dens opstrøms og nedstrøms værdikæde er tilgængelige, redegøre for de bestræbelser, der er gjort for at indhente de nødvendige oplysninger om dens opstrøms-/nedstrømsværdikæde, årsagerne til, at ikke alle de nødvendige oplysninger kunne indhentes, og dens planer om at indhente de nødvendige oplysninger i fremtiden.*« Stk. 133: »*I de første tre år af dens bæredygtighedsrapportering under ESRS for at tage hensyn til de vanskeligheder, som virksomhederne kan støde på i forbindelse med indsamling af oplysninger fra aktører i hele deres værdikæde, og for at begrænse byrden for SMV'er i værdikæden: a) når virksomheden offentliggør oplysninger om politikker, foranstaltninger og mål i overensstemmelse med ESRS2 og andre ESRS, kan den begrænse oplysninger om opstrøms-/nedstrømsværdikæden til oplysninger, der er tilgængelige internt, såsom data, der allerede er tilgængelige for virksomheden, og offentligt tilgængelige oplysninger og b) når virksomheden offentliggør parametre, er den ikke forpligtet til at medtage oplysninger om opstrøms-/nedstrømsværdikæden, bortset fra datapunkter afledt af anden EU-lovgivning, som anført i tillæg B til ESRS 2.*«

EFRAG er i øjeblikket ved at udvikle to standarder for bæredygtighedsrapportering for SMV'er: en obligatorisk standard for børsnoterede SMV'er (LSME ESRS) og en frivillig for ikkebørsnoterede SMV'er (VSME). LSME ESRS fastsætter det maksimale niveau af bæredygtighedsoplysninger, som det i henhold til ESRS kan kræves, at en virksomhed, der er omfattet af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, indhenter fra SMV'er i dens værdikæde. VSME bliver et referencepunkt for alle aktører på markedet for at sikre, at rapporteringsindsatsen fra virksomheder, som er omfattet eller ikke omfattet af CSRD, er forholdsmæssig.

31) **Indtil hvornår finder overgangsperioden for offentliggørelse af oplysninger i værdikæden anvendelse? Skal startdatoen for overgangsperioden på tre år være forskellig for hver virksomhedstype?**

Kapitel 10.2 i ESRS 1 indeholder overgangsbestemmelser vedrørende kapitel 5 om værdikæder. Overgangsperioden for offentliggørelse af de krævede oplysninger fra værdikæden gælder for hver virksomhed for de første tre regnskabsår, hvor indberetningskravene finder anvendelse. Hvis en virksomhed f.eks. er omfattet af anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 19a eller 29a fra regnskabsåret 2024, kan den benytte sig af overgangsperioden for indberetning af værdikædeoplysninger for regnskabsårene 2024, 2025 og 2026.

OPLYSNINGER I HENHOLD TIL KLASSIFICERINGSFORORDNINGENS ARTIKEL 8

32) **Skal virksomheder medtage oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 i deres bæredygtighedsredegørelse?**

Ja, virksomheder, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 19a eller 29a, skal medtage oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 i deres bæredygtighedsredegørelser.

33) **Hvis en SMV med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, benytter sig af den toårige fravalgsordning for bæredygtighedsrapportering frem til 2028, skal den så stadig medtage oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 i sin ledelsesberetning?**

Nej. Artikel 8 i klassificeringsforordningen finder anvendelse på alle virksomheder, der skal udarbejde og offentliggøre en bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a. Hvis en SMV (undtagen mikrovirksomheder) med omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, beslutter ikke at medtage bæredygtighedsredegørelsen i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 7, i sin ledelsesberetning — hvis det ville være nødvendigt at medtage oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 — er den imidlertid ikke forpligtet til at offentliggøre oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8.

34) **Er virksomhederne forpligtede til i deres ledelsesberetning at medtage de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8, selv om de er fritaget for at udarbejde og offentliggøre deres bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8?**

Ja, men kun hvis modervirksomheden er etableret i et tredjeland, og oplysningerne i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 ikke indgår i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering. Hvis virksomheden gør brug af undtagelsen fra forpligtelsen til at offentliggøre en bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, eller artikel 29a, stk. 8, hvis modervirksomheden er etableret i et tredjeland, skal oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8, der omfatter de aktiviteter, der udføres af den fritagne dattervirksomhed, der er etableret i Unionen, og dens dattervirksomheder, medtages i den fritagne dattervirksomheds ledelsesberetning eller i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der udføres af modervirksomheden, der er etableret i et tredjeland ([86]).

SPROGKRAV

35) **På hvilket sprog skal bæredygtighedsredegørelsen udarbejdes og offentliggøres?**

([86]) Regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, andet afsnit, litra c).

Virksomheder, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, bør offentliggøre ledelsesberetningen (herunder bæredygtighedsredegørelsen) sammen med den udtalelse og den erklæring, der er afgivet af revisoren eller revisionsfirmaet, jf. regnskabsdirektivets artikel 34, i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 30, stk. 1, som henviser til de love, der er fastsat af hver medlemsstat i overensstemmelse med selskabsretsdirektivets afsnit 1, kapitel III. Navnlig præciseres det i artikel 21 i direktivet om selskabsret, at »*1. Dokumenter og oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til artikel 14, skal være affattet og indgivet på et af de sprog, der er tilladt efter de gældende sprogregler i den medlemsstat, hvor den aktmappe, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, er oprettet*.« Derfor skal det sprog, som virksomhederne skal anvende til at offentliggøre bæredygtighedsredegørelsen i ledelsesberetningen, være et sprog, der er fastsat i den relevante medlemsstats lovgivning, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 21 i direktivet om selskabsret.

Hvis en virksomhed, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, har værdipapirer, der er noteret på et reguleret marked i EU, skal den også overholde oplysningsforpligtelserne i gennemsigtighedsdirektivet vedrørende ledelsesberetningen. Sprogordningen for »regulerede oplysninger«, som omfatter ledelsesberetningen som en del af årsrapporten, fastlægges af hver medlemsstat i overensstemmelse med gennemsigtighedsdirektivets artikel 20.

DIGITALISERING (FORMAT OG DIGITAL OPMÆRKNING)

36) **Hvad er kravene til det digitale format for ledelsesberetningen, der indeholder en bæredygtighedsredegørelse?**

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 29d skal virksomheder, der skal foretage bæredygtighedsrapportering, udarbejde deres ledelsesberetning (på konsolideret niveau, hvis det er relevant) i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i den delegerede ESEF-forordning (dvs. XHTML), og opmærke deres bæredygtighedsredegørelse i ledelsesberetningen i overensstemmelse med den digitale taksonomi, der skal præciseres ved en ændring af den delegerede ESEF-forordning.

37) **Skal virksomhederne også opmærke oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8?**

Ja. I henhold til regnskabsdirektivets artikel 29d skal virksomheder, der skal offentliggøre en bæredygtighedsredegørelse i deres ledelsesberetning, opmærke deres bæredygtighedsredegørelse, herunder de oplysninger, der er omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 8, i overensstemmelse med den digitale klassificering, der skal præciseres ved en ændring af den delegerede ESEF-forordning.

38) **Hvilke formatkrav skal virksomhederne overholde, indtil Europa-Kommissionen har vedtaget et digitalt klassificeringssystem til opmærkning af bæredygtighedsrapporten?**

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 29d skal virksomheder, der skal offentliggøre en bæredygtighedsredegørelse i deres ledelsesberetning, udarbejde deres ledelsesberetning i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i den delegerede ESEF-forordning (dvs. i XHTML), og opmærke bæredygtighedsrapporten i ledelsesberetningen i overensstemmelse med den specifikke digitale klassificering, der skal vedtages ved en ændring af den delegerede ESEF-forordning. Indtil vedtagelsen af dette digitale klassificeringssystem er virksomhederne ikke forpligtede til at opmærke deres bæredygtighedsrapporter. I betragtning af at bæredygtighedsrapporten først bliver maskinlæsbar, når den både er medtaget i et XHTML-dokument og opmærket med en digital taksonomi, og i afventning af vedtagelsen af den digitale taksonomi, er virksomhederne heller ikke underlagt krav om at udarbejde ledelsesrapporten i XHTML.

OFFENTLIGGØRELSE

39) **Hvad er fristen for offentliggørelse af ledelsesberetningen, der indeholder bæredygtighedsrapporten?**

Regnskabsdirektivets artikel 30 fastsætter reglerne for offentliggørelse af ledelsesberetningen (som omfatter den bæredygtighedsredegørelse, der er udarbejdet i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a, hvis det er relevant), som skal offentliggøres sammen med udtalelsen/erklæringen og senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, som beretningen er udarbejdet for, som fastsat af den enkelte medlemsstat.

Virksomheder, der er udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, skal også offentliggøre deres årsrapport (som omfatter ledelsesberetningen og dermed bæredygtighedsrapporten) senest fire måneder efter udgangen af hvert regnskabsår i henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 5, som krydshenviser til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a.

TILSYN

40) **Hvilke myndigheder har ansvar for at føre tilsyn med overholdelsen af kravene vedrørende den bæredygtighedsredegørelse, der udarbejdes i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a?**

Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering indfører ingen ændringer af den allerede eksisterende EU-tilsynsordning, som kræver, at medlemsstaterne indfører sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning i tilfælde af virksomheder med begrænset ansvars manglende overholdelse (regnskabsdirektivets artikel 51), og opretter en national tilsynsmyndighed med beføjelser til at føre tilsyn med, at udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, overholder reglerne (gennemsigtighedsdirektivets artikel 28 ff.). Det betyder, at virksomheders overholdelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering vil være underlagt den nationale sanktionsordning, der er indført for ledelsesberetninger fra virksomheder med begrænset ansvar (i henhold til regnskabsdirektivet) og udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU (i henhold til gennemsigtighedsdirektivet). For så vidt angår udstedere af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, skal ESMA også udstede retningslinjer for de nationale kompetente myndigheders tilsyn med bæredygtighedsrapportering i henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 28d.

Under alle omstændigheder skal den bæredygtighedsredegørelse, der skal indgå i ledelsesberetningen, altid være omfattet af en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen udarbejdet af en revisor eller en uafhængig udbyder af erklæringsydelser (IASP), hvis en medlemsstat tillader det, jf. regnskabsdirektivets artikel 34.

AFSNIT IV

OFTE STILLEDE SPØRGSMÅL OM BÆREDYGTIGHEDSOPLYSNINGER INDBERETTET I HENHOLD TIL REGNSKABSDIREKTIVETS ARTIKEL 40A

ANVENDELSESOMRÅDE OG -DATO

41) **Skal den endelige tredjelandsmodervirksomhed have en bestemt retlig form for at være omfattet af anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 40a?**

Nej. Den endelige tredjelandsmodervirksomheds retlige form har ingen relevans for så vidt angår regnskabsdirektivets artikel 40a.

42) **Hvilke forpligtelser har EU-dattervirksomheden eller EU-filialen i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a? Er EU-dattervirksomheden/EU-filialen forpligtet til at udarbejde bæredygtighedsrapporten eller blot til at offentliggøre den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af modervirksomheden, og gøre den tilgængelig?**

Hvis en tredjelandsvirksomhed er omfattet af anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 40a, skal enten dens EU-dattervirksomhed eller EU-filial offentliggøre en bæredygtighedsrapport og gøre den tilgængelig på vegne af tredjelandsmodervirksomheden. Forpligtelsen til at udarbejde bæredygtighedsrapporten påhviler ikke udtrykkeligt EU-dattervirksomheden eller EU-filialen. Det betyder, at tredjelandsmodervirksomheden kan udarbejde rapporten, som derefter vil blive offentliggjort og gjort tilgængelig af dattervirksomheden eller filialen i EU, enten ved at indgive den i et EU-selskabsregister eller ved at offentliggøre den på et websted. Alternativt kan EU-dattervirksomhed eller -filialen udarbejde, offentliggøre og gøre rapporten tilgængelig på vegne af tredjelandsmodervirksomheden.

43) **Skal hvert EU-datterselskab eller hver EU-filial offentliggøre en bæredygtighedsrapport i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a? Eller er det tilstrækkeligt, at kun en af EU-dattervirksomhederne eller en af EU-filialerne offentliggør rapporten, og at de andre linker til denne bæredygtighedsrapport?**

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a skal mindst én bæredygtighedsrapport offentliggøres af en dattervirksomhed eller en filial i hver medlemsstat (*"En medlemsstat kræver, at en dattervirksomhed, der er etableret på dens område,* [...]). For at undgå dobbeltrapportering fra dattervirksomheder og filialer af den samme tredjelandsvirksomhed kan medlemsstaterne tillade, at en dattervirksomhed eller en filial, der er etableret eller beliggende på deres område, opfylder forpligtelsen i regnskabsdirektivets artikel 40a ved at angive et link til den bæredygtighedsrapport, der er offentliggjort af et andet EU-datterselskab eller en anden EU-filial af tredjelandsvirksomheden.

ESRS

44) **Hvilke ESRS bør anvendes til udarbejdelse af bæredygtighedsrapporten i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a?**

Den bæredygtighedsrapport, der er omhandlet i regnskabsdirektivets artikel 40a, skal udarbejdes i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der skal vedtages i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40b.

Som en undtagelse giver regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, andet afsnit, mulighed for, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29b (dvs. ESRS) eller på en måde, der svarer til de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29b, som fastsat ved en kommissionsafgørelse om ækvivalens. Denne bestemmelse bør læses således, at en modervirksomhed i et tredjeland, der er omfattet af anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikel 40a, kan vælge at offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29a (udarbejdet i overensstemmelse med de standarder, der er vedtaget i henhold til artikel 29b), i stedet for at lade sit EU-dattervirksomhed eller sin EU-filial offentliggøre en bæredygtighedsrapport på koncernniveau i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a. I så fald finder undtagelserne for EU-dattervirksomheden i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8, anvendelse.

45) **Hvad sker der, hvis EU-dattervirksomheden/EU-filialen ikke formår at indsamle alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten?**

Hvis ikke alle de krævede oplysninger fremlægges, skal dattervirksomheden eller filialen udarbejde, offentliggøre og give adgang til bæredygtighedsrapporten, der indeholder alle de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet, og udstede en erklæring om, at tredjelandsvirksomheden ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed (regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, fjerde afsnit).

OPLYSNINGER I HENHOLD TIL KLASSIFICERINGSFORORDNINGENS ARTIKEL 8

46) **Skal virksomhederne medtage oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 i bæredygtighedsrapporten udarbejdet i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a?**

Nej. Virksomheder, der rapporterer i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, behøver ikke at medtage oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 i bæredygtighedsrapporten.

47) **Hvis en modervirksomhed i et tredjeland, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 40a, vælger at udarbejde og offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse udarbejdet i overensstemmelse med ESRS i stedet for en bæredygtighedsrapport, er den pågældende tredjelandsmodervirksomhed da forpligtet til at indberette oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8?**

En modervirksomhed i et tredjeland, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 40a, og som vælger at offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse udarbejdet i overensstemmelse med ESRS i stedet for en bæredygtighedsrapport, er ikke forpligtet til at rapportere i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8.

For at det pågældende tredjelandsmodervirksomheds EU-dattervirksomheder kan undtages fra deres krav om bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a (hvis disse EU-dattervirksomheder er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a), skal oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8, der dækker de aktiviteter, der udføres af disse EU-dattervirksomheder, imidlertid medtages i dattervirksomhedernes ledelsesberetning eller i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, der udføres af tredjelandsmodervirksomheden ([87]).

UNDTAGELSESBESTEMMELSER

48) **Kan EU-dattervirksomheder, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 40a, være omfattet af fritagelsesordningen i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, og artikel 29, stk. 8?**

Den bæredygtighedsredegørelse, der er udarbejdet i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19a/29a, og den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 40a, har forskelligt indhold og fungerer under særskilte ordninger.

At en EU-dattervirksomhed offentliggør en bæredygtighedsrapport på koncernniveau for sit tredjelandsvirksomhed i henhold til bestemmelserne i artikel 40a fritager derfor ikke EU-dattervirksomheden eller dets egne dattervirksomheder fra at opfylde rapporteringsforpligtelserne i artikel 19a og/eller 29a.

En modervirksomhed i et tredjeland, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 40a, kan imidlertid vælge at offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse i henhold til artikel 29a (udarbejdet i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b, eller på en måde, der svarer til disse standarder for bæredygtighedsrapportering), i stedet for at lade sit EU-dattervirksomhed eller sin EU-filial offentliggøre en bæredygtighedsrapport på koncernniveau i henhold til artikel 40a. I dette tilfælde er EU-dattervirksomheden fritaget for at offentliggøre bæredygtighedsrapporten i henhold til artikel 40a, forudsat at betingelserne i artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8, er opfyldt.

SPROG OG FORMAT

49) **På hvilket sprog skal bæredygtighedsrapporten offentliggøres?**

Sprogvalg for bæredygtighedsrapporten fastlægges af de enkelte medlemsstater i overensstemmelse med artikel 21 i direktivet om selskabsret.

50) **Hvilke formatkrav gælder for en bæredygtighedsrapport udarbejdet i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a?**

Regnskabsdirektivet kræver ikke et specifikt format til offentliggørelse af bæredygtighedsrapporten. Artikel 33a — indført ved direktiv (EU) 2023/2864 med henblik på driften af det fælles europæiske adgangspunkt (omnibusdirektivet om ESPP) ([88]) — indeholder krav om, at dattervirksomheder og filialer, der er omfattet af artikel 40a, indsender bæredygtighedsrapporten til det indsamlingsorgan, der er udpeget af medlemsstaten, i et format, der muliggør dataudtræk, ledsaget af de tilhørende relevante metadata ([89]). Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger til specifikation af yderligere metadata, der skal ledsage bæredygtighedsrapporten, samt at kræve et maskinlæsbart format.

OFFENTLIGGØRELSE

51) **Hvornår bør virksomhederne/filialerne offentliggøre bæredygtighedsrapporten?**

([87]) Regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, andet afsnit, litra c), og artikel 29a, stk. 8, andet afsnit, litra c).

([88]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (EUT L, 2023/2864, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2864/oj).

([89]) Regnskabsdirektivets artikel 33a som ændret ved ESAP-pakken.

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 40d, stk. 1, skal de dattervirksomheder og filialer, der er omhandlet i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1, offentliggøre bæredygtighedsrapporten — sammen med udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen og, hvor det er relevant, den erklæring, der er nævnt i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, fjerde afsnit — senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, som rapporten er udarbejdet for.

TILSYN

52) **Hvilke myndigheder har ansvar for at føre tilsyn med overholdelsen af kravene vedrørende bæredygtighedsrapporten?**

CSRD medfører ingen ændringer af den allerede eksisterende sanktionsordning i henhold til regnskabsdirektivet, i henhold til hvilken medlemsstaterne skal indføre sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning i tilfælde af, at virksomheder, der er omfattet af kravene i regnskabsdirektivet, ikke overholder kravene ([90]). Virksomhedernes overholdelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering er derfor underlagt den samme nationale sanktionsordning som for ledelsesberetningen for virksomheder, der er omfattet af regnskabsdirektivet. Under alle omstændigheder skal bæredygtighedsrapporten altid være ledsaget af en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen udstedt af en udbyder af erklæringsydelser i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3 ([91]).

AFSNIT V

OFTE STILLEDE SPØRGSMÅL OM UDTALELSEN OM BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTERINGEN

GODKENDELSE AF REVISORER OG REVISIONSFIRMAER

53) **Skal de fysiske personer, der udfører den lovpligtige revision på revisionsfirmaets vegne, opfylde de betingelser, der er fastsat i revisionsdirektivets artikel 4 og 6-12, herunder de yderligere specifikke krav i revisionsdirektivets artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og artikel 14, stk. 2, fjerde afsnit? Skal de fysiske personer, der har stemmeret i et revisionsfirma, også opfylde betingelserne i revisionsdirektivets artikel 4 og 6-12, herunder de yderligere specifikke krav i revisionsdirektivets artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og artikel 14, stk. 2, fjerde afsnit, selv om revisionsfirmaet ikke har planer om at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapportering? Hvad med kravene til de fysiske personer i revisionsfirmaets administration eller ledelse?**

I revisionsdirektivets artikel 3 — der regulerer godkendelse af revisorer og revisionsfirmaer — fastsættes det, at de kompetente myndigheder kun må godkende revisorer og revisionsfirmaer, hvis visse betingelser er opfyldt.

Betingelserne i revisionsdirektivets artikel 3, stk. 3, for godkendelse af revisorer krydshenviser til revisionsdirektivets artikel 4 og 6-10, mens betingelserne i revisionsdirektivets artikel 3, stk. 4, for godkendelse af revisionsfirmaer krydshenviser til revisionsdirektivets artikel 4 og 6-12.

Ordlyden i revisionsdirektivets artikel 4, der omhandler godt omdømme, er bred nok til også at finde anvendelse på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, mens revisionsdirektivets artikel 6-12 er blevet ændret for udtrykkeligt at finde anvendelse på erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

([90]) Regnskabsdirektivets artikel 51 i. »*Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre at disse sanktioner håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.*«

([91]) Artikel 40a, stk. 3, første afsnit: »*Medlemsstaterne stiller krav om, at den bæredygtighedsrapport, […] offentliggøres sammen med en udtalelse afgivet af en eller flere personer eller firmaer, der er autoriseret til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen i henhold til tredjelandsvirksomhedens eller en medlemsstats nationale ret.*«

Hvis en revisor eller et revisionsfirma ønsker at blive godkendt til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapportering, skal vedkommende/firmaet opfylde alle de relevante krav i den nationale lovgivning til gennemførelse af revisionsdirektivet for så vidt angår udtalelse om bæredygtighedsrapportering, herunder dem, der er omhandlet i revisionsdirektivets artikel 3, stk. 4. Overholdelse af kravene vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering er ikke obligatorisk ved godkendelse i henhold til revisionsdirektivets artikel 3 i revisionsdirektivet af en revisor eller et revisionsfirma, der ikke afgiver udtalelse om bæredygtighedsrapportering.

54) **Hvad er godkendelseskravene vedrørende erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for revisorer, der er godkendt før den 1. januar 2024, eller som den 1. januar 2024 var under godkendelse?**

For at revisorer kan afgive udtalelse om bæredygtighedsrapportering, skal de godkendes og derefter opfylde de yderligere krav vedrørende bæredygtighed.

På grundlag af revisionsdirektivets artikel 14a, tredje afsnit, behøver revisorer, der er godkendt før den 1. januar 2026 — som enten blev godkendt før den 1. januar 2024, eller som den 1. januar 2024 var under godkendelse — og som ønsker at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, mere specifikt ikke at overholde regnskabsdirektivets artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 1, andet afsnit, og artikel 14, stk. 2, fjerde afsnit, men skal stadig tilegne sig den nødvendige viden gennem efter- og videreuddannelse.

55) **Kan revisorer, der er godkendt før den 1. januar 2026, ansøge om på ubestemt tid at blive godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering? Hvilke krav ville gælde i forbindelse med godkendelsen?**

I henhold til revisionsdirektivets artikel 14a, tredje afsnit, skal revisorer, der er godkendt før den 1. januar 2026, og som ønsker at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, erhverve den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, herunder om de emner, der er anført i revisionsdirektivets artikel 8, stk. 3, via efteruddannelse som omhandlet i revisionsdirektivets artikel 13. Revisionsdirektivets artikel 14a indeholder ikke krav om yderligere eksaminationer eller erhvervelse af denne viden, inden godkendelsen opnås. Revisionsdirektivet fastsætter ikke tidsfrister for, at revisorer, der er godkendt før den 1. januar 2026, kan ansøge om at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med disse krav.

56) **For at en revisor eller en person under uddannelse også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, skal den treårige praktiske uddannelse, der kræves i henhold til revisionsdirektivets artikel 10, stk. 1, første afsnit, da omfatte otte måneders praktisk uddannelse inden for erklæringsopgaver om bæredygtighed, eller skal den forlænges med yderligere otte måneder?**

For at en revisor eller en person under uddannelse også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, skal den treårige praktiske uddannelse, der kræves i henhold til revisionsdirektivets artikel 10, stk. 1, første afsnit, omfatte otte måneders praktisk uddannelse i erklæringsopgaver om årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering eller i andre bæredygtighedsrelaterede tjenesteydelser.

Hvis en revisor eller en person under uddannelse allerede har gennemført den treårige praktiske uddannelse på tidspunktet for ansøgningen om godkendelse til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, skal vedkommende gennemføre en yderligere periode på otte måneder med praktisk uddannelse i erklæringsopgaver om årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering eller i andre bæredygtighedsrelaterede tjenesteydelser.

Revisionsdirektivets artikel 14a, første og andet afsnit, undtager følgende kategorier af erhvervsudøvere fra dette krav: revisorer, der er godkendt eller anerkendt til at udføre lovpligtig revision inden den 1. januar 2024, og personer, der den 1. januar 2024 er under godkendelse, forudsat at de afslutter denne proces senest den 1. januar 2026. I henhold til revisionsdirektivets artikel 14a, tredje afsnit, skal disse erhvervsudøvere stadig erhverve den nødvendige viden gennem efteruddannelse.

57) **I henhold til revisionsdirektivets artikel 10, stk. 1, andet afsnit, gælder følgende: for at revisoren eller personen under uddannelse også kan godkendes til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, skal mindst otte måneder af den praktiske uddannelse, der er omhandlet i første afsnit, være i erklæringsopgaver om årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering eller i andre bæredygtighedsrelaterede ydelser. Hvad er den korrekte fortolkning af »andre bæredygtighedsrelaterede ydelser«?**

»*Andre bæredygtighedsrelaterede ydelser*« skal forstås som tjenesteydelser, som vedrører bæredygtighedsrapportering, bortset fra erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. De kan f.eks. omfatte rådgivning om bæredygtighedsrapporter og udarbejdelse af bæredygtighedsrapporter.

58) **Kan en revisor, der er godkendt til at udføre lovpligtig revision inden den 1. januar 2024 i medlemsstat A, godkendes til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i medlemsstat B, selv om den pågældende revisor ikke er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i medlemsstat A? Skal revisoren for at blive registreret i medlemsstat B være registreret som revisor og som udbyder af erklæringsydelser, eller er det tilstrækkeligt, at revisoren er registreret som udbyder af erklæringsydelser?**

For at blive registreret i medlemsstat B skal revisoren være godkendt som revisor i den pågældende medlemsstat (se revisionsdirektivets artikel 3, stk. 1, og artikel 14, stk. 1). Hvis dette er tilfældet, og revisoren ønsker at blive registreret som udbyder af erklæringsydelser, finder overgangsordningen i revisionsdirektivets artikel 14a anvendelse i medlemsstat B (se også OSS 54). Godkendelse som udbyder af erklæringsydelser i medlemsstat A er ikke påkrævet.

59) **En revisor, der er godkendt til at udføre lovpligtig revision efter den 1. januar 2024 i medlemsstat A, og som også er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i den pågældende medlemsstat, ønsker at blive registreret i medlemsstat B. Skal revisoren i dette tilfælde registreres i medlemsstat B som revisor og som udbyder af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, eller er det tilstrækkeligt, at den pågældende revisor er registreret som udbyder af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering?**

Revisoren bør være registreret som revisor og som udbyder af erklæringsydelser i medlemsstat B. De eneste enheder, der kan registreres som udbydere af erklæringsydelser uden at være revisorer, er de uafhængige udbydere af erklæringsydelser (IASP'er).

AKKREDITERING OG GODKENDELSE AF UAFHÆNGIGE UDBYDERE AF ERKLÆRINGSYDELSER (IASP'ER)

60) **Kan fysiske personer blive akkrediteret som uafhængige udbydere af erklæringsydelser (IASP'er)?**

Ja. I revisionsdirektivets artikel 2, nr. 23), og regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 20), defineres IASP'er som »*et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 til den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), i direktiv 2013/34/EU*«. Forordning nr. 765/2008 definerer også overensstemmelsesvurderingsorganet som »*et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsaktiviteter, herunder kalibrering, prøvning, certificering og inspektion*«.

Forordning (EF) nr. 765/2008 henviser udelukkende til akkreditering af organer, og det skal understreges, at IASP'er ikke er omfattet af forordningens tilsigtede anvendelsesområde. Udtrykket »*organ*« bør forstås således, at det omfatter fysiske personer for at sikre lige vilkår mellem IASP'er og revisorer.

61) **IASP'er, der er etableret i en medlemsstat, kan udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på dette område, forudsat at de er underlagt krav svarende til dem, der er fastsat i revisionsdirektivet. Skal kravene også opfylde revisionsdirektivets artikel 3a?**

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, skal IASP'er opfylde krav svarende til kravene i revisionsdirektivet, for at de kan varetage erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Disse krav omfatter den ikkeudtømmende liste i regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, samt en vurdering af opfyldelsen af kravene til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering som defineret i revisionsdirektivets artikel 2, nr. 22).

For at sikre lige vilkår mellem IASP'er og revisorer bør IASP'er også opfylde registreringskrav svarende til dem, der er fastsat i revisionsdirektivets artikel 3a.

AKKREDITERET UAFHÆNGIG TREDJEPART

62) **Hvad er den »akkrediterede uafhængige tredjepart«, der henvises til i regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 6 og revisionsdirektivets artikel 37, stk. 3?**

Betragtning (63) i CSRD har følgende ordlyd: »*Medlemsstaterne bør sikre, at når en virksomhed i henhold til EU-retten er forpligtet til at have elementer af sin bæredygtighedsrapportering verificeret af en akkrediteret uafhængig tredjepart, bør rapporten fra den akkrediterede uafhængige tredjepart gøres tilgængelig enten som bilag til ledelsesberetningen eller på enhver anden offentligt tilgængelig måde. En sådan tilgængeliggørelse af denne rapport bør ikke foregribe resultatet af udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen, som tredjepartskontrollen bør forblive uafhængig af. Det bør ikke medføre dobbeltarbejde mellem revisoren eller den uafhængige udbyder af erklæringsydelser, der afgiver udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen, og den akkrediterede uafhængige tredjepart.*«

En »akkrediteret uafhængig tredjepart« er en enhed, normalt en anden ekspert end revisoren eller den uafhængige udbyder af erklæringsydelser (IASP), der fremsætter udtalelsen om bæredygtighedsrapporten, og som kan verificere dele af bæredygtighedsrapporteringen, f.eks. drivhusgasemissioner. CSRD kræver gennemsigtighed med hensyn til resultaterne af dennes arbejde, samt at der ikke er overlapning med revisorernes/IASP'ernes arbejde ([92]).

UAFHÆNGIGE UDBYDERE AF ERKLÆRINGSYDELSER (IASP'ER)

63) **Kan en uafhængig udbyder af erklæringsydelser (IASP), der er etableret på en anden medlemsstats område, udføre opgaver i en medlemsstat, der ikke tillader IASP'er at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på dens område?**

Nej. En IASP, der er etableret på en anden medlemsstats område, kan ikke afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en medlemsstat, der ikke tillader IASP'er at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering på dens område.

Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, første afsnit, giver medlemsstaterne mulighed for at tillade IASP'er, der er etableret på deres område, at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapportering, forudsat at disse IASP'er er underlagt krav svarende til dem, der er fastsat i revisionsdirektivet for revisorer, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 5, første afsnit, stiller kun krav om, at medlemsstater, der har gjort brug af denne mulighed, tillader IASP'er, der er etableret i en anden medlemsstat, at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på deres område.

64) **Hvem har tilsynsbeføjelser med hensyn til det arbejde, der udføres af en IASP, hvis den pågældende IASP er etableret i en anden medlemsstat?**

Hvis en IASP udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på en anden medlemsstats område (værtsmedlemsstaten), bør den medlemsstat, hvor IASP'en er etableret (hjemlandet), have ansvaret for at føre tilsyn med IASP'ens arbejde, medmindre værtsmedlemsstaten beslutter at føre tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, der udføres af IASP'er på dens område ([93]). Hvis værtsmedlemsstaten beslutter at føre tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, der udføres på dens område af IASP'er, der er registreret i en anden medlemsstat, gælder følgende: i) værtsmedlemsstaten pålægger ikke sådanne IASP'er strengere krav eller forpligtelser end dem, der kræves for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i henhold til den nationale lovgivning for de IASP'er eller revisorer, der er etableret i den pågældende værtsmedlemsstat og ii) værtsmedlemsstaten underretter andre medlemsstater om sin beslutning om at føre tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering udført af IASP'er, der er etableret i andre medlemsstater.

([92]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 6, og revisionsdirektivets artikel 37, stk. 3, andet afsnit.
([93]) Regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 5.

65) **Når en medlemsstat har tilladt, at IASP'er kan etablere sig på medlemsstatens område, har nationale virksomheder så automatisk lov til at anvende IASP'er til at levere erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering?**

Ja, virksomheder vil kunne anvende IASP'er til at levere erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, når en medlemsstat har givet IASP'er tilladelse til at levere erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

UDBYDERE AF ERKLÆRINGSYDELSER FRA TREDJELANDE

66) **Kan uafhængige udbydere af erklæringsydelser (IASP'er) fra tredjelande levere erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i Unionen?**

På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 4, kan IASP'er, der er etableret på en medlemsstats område, få tilladelse til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapportering.

Definitionen af IASP'er i revisionsdirektivets artikel 2, nr. 23), og regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 20), kræver akkreditering af udbyderen i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008. Selv om nævnte forordning kun henviser til akkreditering af organer, der er etableret på en medlemsstats område, bemærkes det, at IASP'er ikke er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde. IASP'er udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Ordningen for godkendelse af IASP'er skal derfor fortolkes i lyset af medlemsstaternes forpligtelser i henhold til GATS (Verdenshandelsorganisationens almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser) og Unionens bilaterale aftaler. I forbindelse med IASP'er skal forordning (EF) nr. 765/2008 derfor fortolkes på en sådan måde, at IASP'er fra tredjelande har mulighed for at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser.

FORTROLIGHED

67) **Finder fortrolighedskravene i revisionsdirektivets artikel 23 også anvendelse på fagfolk, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering?**

Ja. Fortrolighedskravene i revisionsdirektivets artikel 23 finder også anvendelse på fagfolk, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Hvis medlemsstaten har givet en IASP eller en anden revisor end den, der reviderer regnskaberne, tilladelse til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, bør disse udbydere af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering kunne udveksle oplysninger med henblik på passende koordinering.

ERKLÆRINGSYDELSER

68) **Hvad betyder begrebet »bæredygtighedsanalyse« i revisionsdirektivets artikel 8, stk. 3, litra b)?**

Begrebet »*bæredygtighedsanalyse*« anvendes som parallel til revisionsdirektivets begreb »*finansiel analyse*« gældende for revisorer. Mens »finansiel analyse« henviser til en vurdering af en virksomheds, delvirksomheds eller et projekts levedygtighed, stabilitet og rentabilitet, bør »bæredygtighedsanalyse« betragtes som en vurdering af de bæredygtighedsspørgsmål, der påvirker en virksomhed, og som virksomheden kan have indvirkning på.

GEBYRER

69) **Vil det blive betragtet som en overtrædelse af revisionsdirektivets artikel 25, hvis honoraret for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering sænkes, hvis den samme revisor også udfører den lovpligtige revision?**

I henhold til revisionsdirektivets artikel 25 skal medlemsstaterne sikre, at honorarer for lovpligtig revision og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering ikke påvirkes eller bestemmes af leveringen af »yderligere tjenesteydelser« til den reviderede virksomhed i betydningen »andre tjenesteydelser end lovpligtig revision og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering«. Det omhandler ikke forholdet mellem gebyrerne for lovpligtig revision og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

ERKLÆRINGSYDELSER VEDRØRENDE DEN BÆREDYGTIGHEDSREDEGØRELSE, DER UDARBEJDES I HENHOLD TIL REGNSKABSDIREKTIVETS ARTIKEL 19a OG 29a

70) **Hvad skal udtalelsen fra udbyderen af erklæringsydelser omhandle i henhold til regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1?**

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal enhver virksomhed, der er omfattet af bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, indhente en udtalelse om deres bæredygtighedsredegørelse.

Denne udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen er baseret på en begrænset erklæringsopgave, som vedrører bæredygtighedsrapportens overensstemmelse med følgende krav:

— kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering i regnskabsdirektivet (herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de ESRS, der er vedtaget i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29b/29c, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der rapporteres i henhold til ESRS, dvs. processen for vurdering af dobbelt væsentlighed, og overholdelsen af kravet om opmærkning af bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 29d) og

— rapporteringskravene i artikel 8 i klassificeringsforordningen.

Udbyderne af erklæringsydelser forventes at gennemføre procedurer, så de kan konkludere, at de ikke er bekendt med forhold, der leder til antage, at oplysningerne i bæredygtighedsrapporten ikke i al væsentlighed er retvisende og i overensstemmelse med ESRS som vedtaget af Unionen, eller at oplysningerne ikke er i overensstemmelse med de retlige krav til opmærkning af bæredygtighedsoplysninger (dvs. den digitale opmærkning) og med de retlige krav i klassificeringsforordningens artikel 8.

Den første del af konklusionen, der henviser til et retvisende billede i alle væsentlige henseender i overensstemmelse med ESRS, omfatter en udtalelse om:

— hvorvidt virksomhedens bæredygtighedsredegørelse, herunder processen til identifikation af de rapporterede oplysninger (dvs. processen for vurdering af dobbelt væsentlighed), er i overensstemmelse med ESRS og

— hvorvidt resultatet af denne proces har resulteret i offentliggørelse af alle væsentlige bæredygtighedsrelaterede indvirkninger, risici og muligheder for virksomheden i overensstemmelse med ESRS.

71) **I henhold til punkt 121 i ESRS 1 (Generelle krav) kan virksomheden indarbejde oplysninger i bæredygtighedsrapporten med henvisning til virksomhedens rapport udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 1221/2009 om fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS). Denne bestemmelse er underlagt betingelserne i punkt 120, herunder at de oplysninger, der integreres ved henvisning, er underlagt mindst samme kontrol med bæredygtighedsrapporteringen som bæredygtighedsrapporten. Er virksomhedens rapport udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 1221/2009 om fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) underlagt mindst samme grad af kontrol med bæredygtighedsrapportering som bæredygtighedsrapporten?**

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal enhver virksomhed, der er omfattet af bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, indhente en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed. Virksomhedens rapport, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 1221/2009 om fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS), skal valideres af en miljøverifikator, og denne validering kan anses for at have mindst samme kontrolniveau som ved kravet om begrænset sikkerhed i CSRD.

72) **Hvis to forskellige revisorer forestår revisionen af regnskaberne og udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen, hvilken af de to bør da udarbejde udtalelsen om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med regnskaberne?**

På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra a), nr. i), skal den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af regnskaberne, afgive en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med regnskaberne for samme regnskabsår. Når en anden revisor eller et andet revisionsfirma end den revisor/det firma, der udfører den lovpligtige revision af regnskaberne, har ansvar for at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen, har den revisor eller det revisionsfirma, der har ansvaret for at revidere regnskaberne, fortsat ansvaret for at afgive en udtalelse om overensstemmelsen mellem ledelsesberetningen og regnskaberne for samme regnskabsår.

73) **I hvilket dokument skal udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen indgå?**

I erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen ([94]). Hvis udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen afgives af den samme revisor, som udfører revisionen af regnskaberne, kan medlemsstaterne tillade, at revisorerne medtager udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen som et særskilt afsnit i revisionsberetningen.

74) **Hvordan skal erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen offentliggøres? Er der formatkrav til erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen?**

Der stilles i henhold til EU-retten ikke i øjeblikket særlige krav til formatet for revisionsrapporten og/eller dens undertegnelse. I henhold til regnskabsdirektivets artikel 33a som ændret ved ESAP-pakken skal virksomhederne imidlertid indsende erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen til det relevante ESAP-indsamlingsorgan, når de offentliggør den, og anvende et format, der muliggør dataudtræk (eller et maskinlæsbart format, hvis det kræves i henhold til EU-retten eller national ret), sammen med de relevante ledsagende metadata. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger til specifikation af yderligere metadata, der skal ledsage erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen, samt at kræve et maskinlæsbart format.

75) **Hvilke standarder bør udbydere af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering anvende i afventning af Europa-Kommissionens vedtagelse af standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering?**

På grundlag af revisionsdirektivets artikel 26, stk. 1, andet afsnit, kan medlemsstaterne anvende nationale revisionsstandarder, -procedurer eller -krav, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en international revisionsstandard, der dækker samme emne.

I betragtning af de kvalitative karakteristika ved de oplysninger, der kræves i henhold til ESRS 1 (kapitel 2 og tillæg B: relevans og retvisende repræsentation samt sammenlignelighed, verificerbarhed og forståelighed) og for at undgå fragmentering og sikre, at praksis er så konsekvent som muligt i denne overgangsperiode i afventning af vedtagelsen af Unionens standarder for erklæringsopgaver, har Kommissionen anmodet Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder (CEAOB) om i 2024 at udarbejde ikkebindende retningslinjer for revisorer og andre udbydere af erklæringsydelser.

76) **Ville det være muligt for medlemsstaterne at tillade virksomheder, der er omfattet af kravene i CSRD, på frivillig basis at tildele opgaven om at afgive en erklæring baseret på en blandet form (dvs. en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om dele af bæredygtighedsrapporteringen og en erklæringsopgave med høj sikkerhed om andre dele af rapporteringen — f.eks. om specifikke nøgleresultatindikatorer)?**

På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), skal udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen baseres på en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed ([95]). I betragtning af at en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed giver et højere niveau af sikkerhed sammenlignet med en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed, forhindrer CSRD ikke en virksomhed i frivilligt at anmode om en udtalelse baseret på høj sikkerhed for hele eller dele af bæredygtighedsrapporteringen. Beslutningen vil gælde for selskabet og ikke for udbyderen af erklæringsydelser.

([94]) Revisionsdirektivets artikel 28a.

([95]) På grundlag af revisionsdirektivets artikel 26a tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering med begrænset sikkerhed senest den 1. oktober 2026. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering med høj sikkerhed senest den 1. oktober 2028 efter en vurdering for at afgøre, om det er muligt for revisorer og virksomheder at opnå høj sikkerhed.

77) **Er virksomheder, der rapporterer bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med ESRS på frivillig basis (f.eks. SMV'er uden værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU), forpligtede til at indhente udtalelse om oplysningerne?**

Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering regulerer ikke bæredygtighedsrapportering, der udføres på frivillig basis. En virksomhed, der udfører bæredygtighedsrapportering på frivillig basis, er derfor ikke forpligtet til at lade sine bæredygtighedsoplysninger være omfattet af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.

TJENESTER UD OVER ERKLÆRINGSYDELSER

78) **Hvad er begrænsningerne for andre kontroltjenesteydelser end revisionsydelser, når en revisor leverer erklæringsydelser i henhold til CSRD til en virksomhed eller koncern, der ikke er revisionskunde?**

I henhold til revisionsdirektivets artikel 25c, stk. 1, må en revisor eller et revisionsfirma, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden — eller et medlem af netværket — ikke levere de andre tjenesteydelser end revisionsydelser, der er forbudt i henhold til revisionsforordningens artikel 5, stk. 1, andet afsnit, litra b), c) og e)-k), til en virksomhed af interesse for offentligheden.

I henhold til revisionsdirektivets artikel 25c, stk. 2, kan revisoren eller revisionsfirmaet levere andre tjenesteydelser end revisionsydelser til virksomheder af interesse for offentligheden på nær:

— de forbudte tjenesteydelser ud over revisionsydelser i henhold til denne artikels stk. 1 eller

— hvis det er relevant (dvs. hvis revisoren også udfører revision af regnskaber), de forbudte tjenesteydelser ud over revisionsydelser, der er omhandlet i revisionsforordningens artikel 5, stk. 1, andet afsnit eller

— tjenesteydelser, som medlemsstaterne anser for at udgøre en trussel mod uafhængigheden, jf. nævnte forordnings artikel 5, stk. 2,, med forbehold af revisionsudvalgets godkendelse, efter at der er foretaget en korrekt vurdering af truslerne mod uafhængigheden og de anvendte sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med revisionsdirektivets artikel 22b.

Derfor:

— hvis revisionsfirmaet kun udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden, kan det udføre andre tjenesteydelser end revisionsydelser på nær de forbudte tjenesteydelser, der er omhandlet i revisionsforordningens artikel 5, stk. 1, andet afsnit, litra b), c) og e)-k) (da sidstnævnte udgør en risiko for revisionsfirmaets uafhængighed i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering)

— hvis revisionsfirmaet udfører både lovpligtig revision og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en given virksomhed af interesse for offentligheden, kan det udføre andre tjenesteydelser end revisionsydelser ud over de forbudte tjenesteydelser, der er omhandlet i revisionsforordningens artikel 5, stk. 1, andet afsnit (dvs. de forbudte ydelser, der er omhandlet i litra a)-k), fordi disse ydelser udgør en risiko for revisionsfirmaets uafhængighed ved både: erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering — litra b), c) og e)-k) og den lovpligtige revision — litra a)-k)).

UDTALELSE OM BÆREDYGTIGHEDSRAPPORTEN I HENHOLD TIL REGNSKABSDIREKTIVETS ARTIKEL 40a

79) **Hvad sker der, hvis tredjelandsvirksomheden ikke afgiver en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen til EU-dattervirksomheden/EU-filialen?**

Hvis tredjelandsvirksomheden ikke afgiver udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen, skal dattervirksomheden eller filialen i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3, afgive en erklæring herom.

80) **Hvordan bør udtalelsen om bæredygtighedsrapporten, der er udarbejdet i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, offentliggøres? Er der nogle formkrav?**

På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 40d, stk. 1, offentliggøres udtalelsen om bæredygtighedsrapporten, der er udarbejdet i henhold til artikel 40a, sammen med bæredygtighedsrapporten — og, hvis det er relevant, den erklæring, der er nævnt i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, fjerde afsnit — senest 12 måneder efter balancetidspunktet for det regnskabsår, som rapporten er udarbejdet for, som fastsat af hver medlemsstat, i overensstemmelse med selskabsdirektivets artikel 14-28 og, hvor det er relevant, i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 36. EU-retten fastsætter i øjeblikket ikke specifikke formkrav til udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen. Regnskabsdirektivets artikel 33a — indført ved ESAP-pakken ([96]) — indeholder krav om, at dattervirksomheder og filialer, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 40a, indsender bæredygtighedsrapporten til det indsamlingsorgan, der er udpeget af medlemsstaten, i et format, der muliggør dataudtræk, sammen med de relevante ledsagende metadata. Kommissionen tillægges også beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at præcisere yderligere metadata, der skal ledsage udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen, og kræve et maskinlæsbart format.

AFSNIT VI

SPØRGSMÅL OG SVAR OM VIGTIGE IMMATERIELLE RESSOURCER

81) **I henhold til regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, fjerde afsnit, skal virksomhederne indberette oplysninger om de vigtigste immaterielle ressourcer og forklare, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne ressourcer, og hvordan sådanne ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden. Finder dette oplysningskrav anvendelse på alle former for vigtige immaterielle ressourcer, herunder immaterielle aktiver indregnet i balancen?**

Regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, fjerde afsnit, er ikke begrænset til oplysninger om vigtige immaterielle ressourcer, der ikke balanceføres som immaterielle aktiver. Kravet gælder derfor for alle virksomhedens vigtige immaterielle ressourcer, herunder immaterielle aktiver indregnet i balancen.

Denne holistiske tilgang gør det muligt for brugerne at forstå, i hvilken grad virksomhedens forretningsmodel afhænger af de vigtige immaterielle ressourcer samt disses relevans for virksomhedens værdiskabelse, uanset om de opfylder indregnings- og målingskriterierne i de gældende regnskabsregler. Det vil hjælpe brugerne med at vurdere virksomhedens markedsværdi.

82) **Hvilke enheder skal give oplysninger om vigtige immaterielle ressourcer i ledelsesberetningen? Gælder dette krav også for kreditinstitutter og forsikringsselskaber, uanset deres retlige form?**

Store virksomheder og noterede SMV'er (undtagen mikrovirksomheder) skal indberette oplysninger om de vigtigste immaterielle ressourcer og forklare, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne ressourcer, og hvordan sådanne ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden. Regnskabsdirektivets artikel 19 finder kun anvendelse på de selskabsformer, der er omhandlet i regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 1, herunder kreditinstitutter og forsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 1. Disse oplysninger skal indgå i ledelsesberetningen (men ikke nødvendigvis i bæredygtighedsrapporten).

83) **Skal vigtige immaterielle ressourcer medtages i bæredygtighedsrapporten?**

Regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, fastsætter de oplysninger, der skal indgå i virksomhedens ledelsesberetning. I henhold til regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, fjerde afsnit, skal ledelsesberetningen indeholde oplysninger om vigtige immaterielle ressourcer. Disse oplysninger skal derfor ikke nødvendigvis medtages i bæredygtighedsrapporten og kan angives i et andet afsnit i ledelsesberetningen.

([96]) Navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde (EUT L, 2023/2864, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2864/oj) »ESAP-omnibus direktivet«.

AFSNIT VII

YDERLIGERE OFTE STILLEDE SPØRGSMÅL OM KRAV TIL TREDJELANDSVIRKSOMHEDER

84) **Er tredjelandsvirksomheder forpligtede til at indberette bæredygtighedsoplysninger på individuelt og/eller konsolideret niveau (individuel/konsolideret bæredygtighedsredegørelse) i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a?**

Uden at det berører gennemsigtighedsdirektivets artikel 23, skal tredjelandsvirksomheder indberette bæredygtighedsoplysninger på individuelt og/eller konsolideret niveau i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a/29a, men kun hvis tredjelandsvirksomheden er udsteder af værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, med undtagelse af mikrovirksomheder.

Tredjelandsudstedere skal medtage bæredygtighedsoplysninger i deres ledelsesberetning som en del af deres årsrapport på grundlag af gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 5, som krydshenviser til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a.

85) **Kan SMV'er i tredjelande med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU, fravælge forpligtelsen til at indberette bæredygtighedsoplysninger for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2028, i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 7?**

Ja, fravalgsbestemmelsen i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 7, finder også anvendelse på SMV'er i tredjelande med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU (se OSS nr. 16).

86) **Hvis en modervirksomhed i et tredjeland på frivillig basis offentliggør en konsolideret bæredygtighedsredegørelse for at give sine dattervirksomheder mulighed for at gøre brug af undtagelserne i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8, skal den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse da medtages i en konsolideret ledelsesberetning, eller kan den være et selvstændigt dokument?**

En tredjelandsmodervirksomhed, der overholder regnskabsdirektivets artikel 29a på frivillig basis, kan medtage den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse i et særskilt dokument.

87) **Skal tredjelandsmodervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsredegørelse, der er udarbejdet i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29a, omfatte alle dens dattervirksomheder eller kun EU-dattervirksomhederne?**

Reglerne for konsolidering af bæredygtighedsrapporten er de samme som for konsolidering af regnskaberne. Baseret på regnskabsdirektivets artikel 22, stk. 6 ([97]) skal den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse omfatte alle dattervirksomheder, uanset hvor sådanne dattervirksomheders vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende.

88) **Hvordan kan en tredjelandsvirksomhed, der ikke er forpligtet til at indberette bæredygtighedsoplysninger i henhold til EU-retten, i afventning af Kommissionens afgørelse om ækvivalens for tredjelandes bæredygtighedsstandarder, give sine EU-dattervirksomheder mulighed for at blive fritaget for bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a?**

En tredjelandsvirksomhed, der ikke er forpligtet til at rapportere bæredygtighedsoplysninger i henhold til EU-retten, og som ønsker at give sine EU-dattervirksomheder mulighed for at blive undtaget fra bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, kan offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse udarbejdet i overensstemmelse med ESRS.

([97]) Regnskabsdirektivets artikel 22, stk. 6: »*Medmindre andet er fastsat i artikel 23, stk. 9, skal modervirksomheden og alle dens dattervirksomheder indgå i det konsoliderede regnskab, uanset hvor dattervirksomhederne har hjemsted.*«

Alternativt skal medlemsstaterne på grundlag af regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 1, indtil regnskabsår, der slutter den 6. januar 2030, tillade en dattervirksomhed, der er underlagt lovgivningen i en medlemsstat, som er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, og hvis modervirksomhed er underlagt lovgivningen i et tredjeland, at udarbejde og offentliggøre en konsolideret bæredygtighedsredegørelse i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29a, som omfatter alle direkte eller indirekte dattervirksomheder i Unionen af sådanne tredjelandsmodervirksomheder, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a. I regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 2, præciseres det, at den EU-dattervirksomhed, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, er en af de EU-dattervirksomheder i koncernen, der har haft den største omsætning i Unionen i mindst et af de foregående fem regnskabsår på konsolideret grundlag, hvis det er relevant.

På grundlag af regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 3, fører udarbejdelsen og offentliggørelsen af den konsoliderede bæredygtighedsredegørelse, der er udarbejdet og offentliggjort af EU-dattervirksomheden, jf. regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 1, til fritagelse for bæredygtighedsrapportering for alle virksomheder, der indgår i konsolideringen, forudsat at betingelserne i artikel 19a, stk. 9, og artikel 29a, stk. 8, er opfyldt.

89) **Skal tredjelandsudstedere medtage oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 i deres bæredygtighedsredegørelse?**

Uden at det berører gennemsigtighedsdirektivets artikel 23, skal tredjelandsudstedere, der rapporterer i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19a eller 29a, medtage oplysninger i henhold til artikel 8 i klassificeringssystemet i deres bæredygtighedsrapporter.

I henhold til gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 5, skal udstedere i EU og tredjelande af omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i EU (undtagen mikrovirksomheder), udarbejde deres ledelsesberetning i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 19, 19a, 20 og 29d, stk. 1 (eller regnskabsdirektivets artikel 29, 29a og 29d, stk. 2, hvis der er tale om en konsolideret ledelsesberetning) og medtage de specifikationer, der er vedtaget i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8, stk. 4 »*når de er udarbejdet af de virksomheder, der er omhandlet i disse bestemmelser*«.

I overensstemmelse med medlovgivernes klare hensigt om at udvide de krav vedrørende bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i regnskabsdirektivet (som kun finder anvendelse på EU-virksomheder), til udstedere i EU og tredjelande, »*når de er udarbejdet af de virksomheder, der er omhandlet i disse bestemmelser*« skal fortolkes som en henvisning til de kategorier af virksomheder, der er omhandlet i regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a (dvs. store virksomheder, noterede SMV'er med undtagelse af mikrovirksomheder og modervirksomheder i store koncerner). Eftersom gennemsigtighedsdirektivet finder anvendelse på alle udstedere i EU og tredjelande (herunder mikrovirksomheder), er denne ordlyd nødvendig for at sikre, at noterede mikrovirksomheder ikke er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering.

I henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 skal virksomheder, der er omfattet af regnskabsdirektivets artikel 19a eller 29a, offentliggøre, hvordan og i hvilket omfang virksomhedens aktiviteter er forbundet med økonomiske aktiviteter, der betragtes som miljømæssigt bæredygtige. Ordlyden af gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 5, angiver, at hvis en EU-udsteder eller en tredjelandsudsteder er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a eller 29a, skal den medtage oplysninger i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8 i sin ledelsesberetning.

AFSNIT VIII

OFTE STILLEDE SPØRGSMÅL OM SFDR

90) **Kan finansielle markedsdeltagere antage, at en indikator, der indberettes som ikkeværsentlig af en investeringsmodtagende virksomhed som er omfattet af CSRD, ikke bidrager til den tilsvarende indikator for de vigtigste negative indvirkninger, som er forbundet med SFDR-oplysningerne?**

Ja. Finansielle markedsdeltagere kan antage, at enhver indikator, der indberettes som ikkeværsentlig af en investeringsmodtagende virksomhed, der anvender ESRS, ikke bidrager til den tilsvarende indikator for de vigtigste negative indvirkninger, som vedrører SFDR-oplysningerne, dvs. at værdien af den pågældende investering ikke behøver at indgå i tælleren for den pågældende SFDR-indikator for de vigtigste negative indvirkninger.

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 29b, stk. 5, litra b), skal Kommissionen i videst muligt omfang tage hensyn til de oplysninger, som finansielle markedsdeltagere skal bruge for at opfylde deres oplysningsforpligtelser i henhold til forordning (EU) 2019/2088 og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning, når den vedtager standarder for bæredygtighedsrapportering.

Som følge af forpligtelsen i direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering til at tage hensyn til de finansielle markedsdeltageres informationsbehov er enhver indikator, der af en investeringsmodtagende virksomhed indberettes som ikkevæsentlig, og som er omfattet af kravene i direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, relevante oplysninger og kan anses for ikke at bidrage til de vigtigste negative indvirkninger i henhold til SFDR.

De finansielle markedsdeltagere finder disse oplysninger i CSRD-rapporteringen, da ESRS 1, punkt 35, kræver, at når en virksomhed finder, at et specifikt datapunkt afledt af SFDR er ikkevæsentligt, angiver virksomheden udtrykkeligt, at de pågældende oplysninger er »ikkevæsentlige« ([98]).

Desuden kræves det i ESRS 2, punkt 56, at virksomheder, der er omfattet af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, skal medtage en tabel over alle de datapunkter, der stammer fra anden EU-lovgivning, herunder SFDR, med angivelse af, hvor de kan findes i bæredygtighedsrapporten, og med angivelse af »ikkevæsentlig« i tabellen for dem, som virksomheden har vurderet som ikkevæsentlige, i overensstemmelse med ESRS 1, punkt 35.

([98]) Den samme tilgang anvendes for datapunkter, der stammer fra anden EU-lovgivning, der er anført i tillæg B til ESRS 2.